

ESPECIAL PENES MULTA
L'Assemblea de Barri de Sants ens presenta aquest especial destinat a explicar què són les penes multa, un mitjà de repressió judicial que cada cop afecta més gent.
PÀGINES CENTRALS

Milers de persones dependents no reben els ajuts de la nova llei a Sants

Dos anys després de l'entrada en vigor de la Llei de la dependència, pràcticament totes les forces polítiques, sindicals i socials coincideixen a qualificar el seu desenvolupament com un fracàs.

Les crítiques a la nova normativa s'han anat multiplicant amb el pas del temps. Les fonts de polèmica principals han estat la manca de pressupostos que

en retarden l'aplicació, unes ajudes poc clares que en molts casos no aporten cap benefici respecte a les antigues prestacions de la Seguretat Social i les ajudes municipals, el manteniment d'un model que fa recaure el pes de la responsabilitat en les famílies, sobretot en les dones, i l'augment de la precarietat laboral al sector. Al districte de Sants-Montjuïc,

les poques i opaques dades de l'Ajuntament i la Generalitat deixen entreveure que més de 2.000 persones dependents que han demanat aquests ajuts encara esperen les prestacions de la nova llei, i molts dels afectats denuncien que, quan finalment se'ls aplica la nova llei, els ajuts en molts casos són ridículs.

LA BURXA ha entrevistat una veïna que ha estat valorada amb una disminució del 99% (vegeu la pàgina 12). Amb paraules senzilles, la Júlia Monfort ens ha explicat que no només no rep cap ajuda per la nova llei, sinó que no té notícies de cap altre veí que en sigui beneficiari, i com en són de minses quan finalment arriben. **PÀGINA 3**

Júlia Monfort

Fa més d'un any que va sol·licitar la prestació de la Llei de dependència. **Pàgina 12**

Cultura

Febrer Llibertari

PÀGINA 10

El Febrer Llibertari fa tres anys que s'organitza des de diferents sensibilitats i col·lectius llibertaris. Dins el programa hi podem trobar xerrades, passis de vídeo, exposicions, etc. A més, en aquesta edició es presentarà la Xarxa d'Intercanvi de Sants amb un mercat on s'hi podran bescanviar tot tipus d'objectes i coneixements.

Arreu

El cas d'en David de Vilafranca

PÀGINA 11

David Sánchez va ser detingut la matinal de dia 6 de gener pels Mossos d'Esquadra. Sobre ell requeia una ordre de crida i cerca firmada el maig passat arran d'una sentència per la manifestació del 12 d'octubre del 1998, una ordre que ell desconeixia. Aquest fet ha generat mobilitzacions de suport i solidaritat amb el vilafranquí, que s'enfronta a un any i mig de presó.

Font de la Guatlla: una reforma sense fi

El Pla general metropolità del 1976 qualificava la zona coneguda com el turó de la Font de la Guatlla com a zona verda per fer un nou accés a Montjuïc. Els habitants de la zona havien de ser expropiats i reallotjats al barri però el procés, que es va iniciar l'any 1999, s'ha anat complicant i encara no ha acabat, de manera que ha provocat la degradació de la zona i ha generat nombrosos conflictes entre el veïnat. A més, 24 habitatges de protecció oficial construïts fa més de dos anys i mig resten encara buits.

Pàgina 5

Vista d'un carrer del turó de la Font de la Guatlla. FONDELAGUATLLA.BLOGSPOT.COM

musnok
3 autoconsumible

Hardcore autoconsumible

PÀGINA 6

El quartet de hardcore mallorquí Musnok ens presenta el seu primer disc, resultat dels dos darrers anys actuant arreu de Mallorca i el Principat.

Temporada de calçots

PÀGINA 7

Ja podem degustar aquest grill de ceba tan popular en les nostres terres i que és conegut per la seva peculiar forma de menjar. Us presentem una salsa perquè el pugueu sucar i llepar-vos els dits.

Opinions

Editorials

Una llei vergonyosa

La pèssima aplicació de la llei de dependència demostra que va ser més un muntatge electoralista que un intent de consolidar la quarta pota de l'Estat de benestar.

Milers de santsencs i santsenques pateixen situacions de dependència per múltiples causes, com ara malalties, accidents o el simple pas del temps. Aquesta part del veïnat ha vist com durant dècades se l'ha marginat i se l'ha amagat darrere de barres arquitectòniques. A més, ha patit les polítiques que fan recaure tot el pes de la seva situació en les seves famílies, sobretot en les dones, a causa d'uns serveis clarament insuficients i unes prestacions ridícules. Moltes d'aquestes persones segurament van posar part de les seves esperances en la nova Llei de la dependència que el Govern espanyol es va encarregar de publicitar com un nou pilar dels drets socials. Però un cop més, passades les grans declaracions, només queda la realitat: la nova llei pràcticament no

augmenta cap dret i la immensa majoria de les persones dependents no han vist créixer les seves prestacions. Estem davant d'una normativa sense contingut pressupostari que ha consolidat una situació d'exclusió social i de manca de sensibilitat de les administracions vers aquest col·lectiu. L'ampullosa Llei de la dependència de Rodríguez Zapatero, un cop més, només ha estat un engany, però la realitat de molts dels nostres veïns continua sent insostenible.

El suplici dels expropiats

Les expropiacions que impliquen algunes reformes urbanístiques sovint són un procés dolorós per als qui les pateixen, sobretot davant de l'actitud d'un Ajuntament que els gira l'esquena.

Només en aquesta BURXA es parla de tres reformes urbanístiques que impliquen expropiacions: el turó de la Font de la Guatlla, els entorns de l'estació de Sants i Can Batlló. Deixant de banda que la finalitat de la reforma pugui ser positiva o no, aquests casos ens mostren uns elements comuns molt clars: en aquests processos, l'Ajuntament no té en compte les necessitats de les persones expropiades, no vetlla perquè no surtin perjudicades del procés i juga amb el seu futur i les seves expectatives. Tot plegat ho fa intentant estalviar-se el màxim de diners a l'hora de pagar indemnitzacions, regatejant i amagant infotmació. Sembla que al Consistori li interessa més fer el joc a les empreses constructores que especulen amb el terrenys que no pas mirar pel bé de la comunitat.

Cartes

Abús d'autoritat

Cantaires de l'Orfeó de Sants

L'Orfeó de Sants va fer el seu concert de Nadal fora de Sants i va veure impedita l'actuació —la del Cor que porta el seu nom—, per decisió del mal anomenat *director artístic* la nit abans. Com a resposta, vam distribuir uns fulls al concert informant de l'abús d'autoritat comès, al qual el Consell Directiu ha respost distribuint una circular en què s'acusa els cantaires de l'Orfeó de Sants d'haver renunciat a aquell concert. A més, aquest *director artístic* de l'Orfeó ha prohibit taxativament a la Federació Catalana d'Entitats Corals que inclogui un concert de l'Orfeó de Sants ja previst als Divendres Corals del Barcelonès.

El Consell Directiu de l'Orfeó ja ha convocat una assemblea extraordinària per al 7 de febrer, on s'espera que s'clareixin les línies programàtiques de l'associació i que se sotmeti a votació el projecte imposat pel president i pel *director artístic*, així com el projecte alternatiu proposat pels cantaires de l'Orfeó. Amb aquesta finalitat, animem tots els socis de l'entitat a participar activament en l'assemblea i a escollir el projecte que considerin més transparent, participatiu i ambiciós, i a tots els cantaires a cantar sota el nom de l'Orfeó de Sants, l'únic que pot existir segons els estatuts de la nostra entitat.

És important que es consensuï un programa i una direcció igualitàries per a tots els cantaires, perquè «els orfeons» sorgits del nou programa imposat pel Consell Directiu sense el vistiplau de l'assemblea i sense l'empar dels estatuts de l'entitat han creat discriminacions notables, sobretot pel que fa a l'acompanyament instrumental en la interpretació de música coral.

Refugi antiaeri

Agus Giralt

Recentment, el Museu d'Història de la Ciutat ha emès un informe negatiu sobre el manteniment del refugi antiaeri trobat durant les obres d'un aparcament a la plaça Navas, al Poble Sec. Però deixant de banda el debat sobre si el manteniment és factible o no, el que es torna a constatar és la manca de voluntat política per a la conservació del patrimoni del Districte.

Com a historiador que ha estudiat el tema dels refugis a Sants, em sobta la poca informació que té el Districte sobre aquest aspecte del nostre passat (tot just un informe de dos fulls) i el desconeixement general per part dels polítics. Convergència, en conèi-

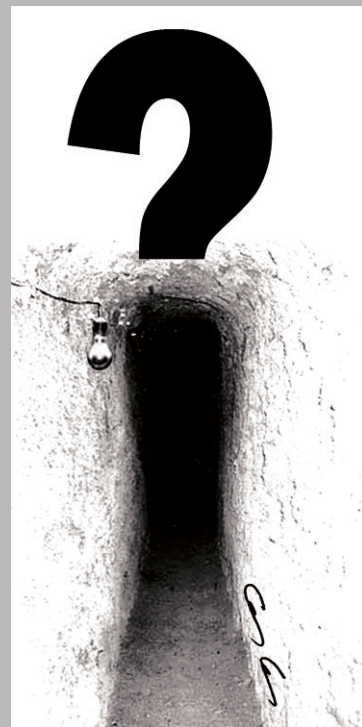
xer la descoberta del refugi de la plaça Navas, es va afanyar a demanar-ne la catalogació. Tots plegats van de-

mostrar llegir molt poc, ja que, pel que es veu, ni tan sols coneixen els llibres publicats sobre el tema, alguns dels quals, editats pel Districte.

No cal buscar els refugis perquè es troben perfectament catalogats per l'Ajuntament barceloní de l'època, que va registrar els 1.500 refugis edificats a la ciutat (més de 150, a Sants).

El que cal saber és el seu estat i recopilar tota la informació que se'n pugui obtenir, ara que encara es poden trobar restes arqueològiques i testimonis orals. Els refugis es troben amenaçats per les constructores, que per evitar que s'allarguin les obres callen les troballes, i enderroquen els refugis o els omplen de formigó, com va succeir al carrer Bonaventura Pollés.

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Salt de plens

Astorament cinèfil o El cant dels ocells

Quel Ness

Realment, i sóc conscient que començar un article amb un adverbí no és de manual, estic astorat. Sóc de la mena de gent, ingenus per naturalesa, que de bell antuvi ens creiem gairebé tot el que provinguí d'altra gent més entesa. Si un fuster amb diu que la fusta de faig és més resistent que la de boix (m'ho invento) m'ho creuré sense

dubtar. Si un biòleg o biòloga (de fuster no en conec cap, però segurament que n'hi ha) em diu que l'envel·liment cel·lular és culpa de l'oxidació dels aminoàcids (m'ho invento), m'ho creuré encara més. Quan un acadèmic de la llengua dels altres i Premi Nacional de les lletres espanyoles com és en Pere Gimferrer va dir que la novel·la *El sexe dels àngels* de Terenci Moix —editada per Planeta— era de les millors novel·les que s'han fet mai al país, m'ho vaig creure.

No la vaig acabar.

Desconec la relació d'en Gimferrer amb els Lara —tot i que me la puc imaginar—, per tant, callo. Però, com jo, hi devia haver uns quants milers de baus que ens ho vam empassar i vam comprar el llibre. De fet, jo havia llegit

No me digas que fue un sueño, premi Planeta 1986, del mateix Terenci i m'havia agradat força.

«Que s'oblidin una mica de l'essència amagada de l'art»

I vet aquí que no escarmento: l'home és l'únic animal que...

Quan algú, que ara no recordo qui era, va llegir el targetó amb el nom de la millor pel·lícula de parla catalana en els premis Gaudí —atorgats per la flamant Acadèmia Catalana de Cinema durant la cerimònia a TV3—, que va ser *El cant dels ocells*, de l'Albert Serra, m'ho vaig creure.

Vaig anar a veure-la l'endemà, abans que la traguessin perquè no hi va ningú. Vaig marxar abans d'hora, tot i que hi va haver un moment que vaig riure força.

De fet, la cara que va posar en Ventura Pons quan va escoltar el veredicté ja m'hauria d'haver fet sospitar. Ell estava nominat amb el film *Forasters*, que no he vist. També m'haurien d'haver fet sospitar les declaracions de l'Albert Serra —que, dit sigui de passada, té una retirada a l'Adolf Hitler i és membre fundador de la flamant Acadèmia—, quan gairebé va insultar el públic català per no haver anat a veure el film, tot dient que a l'estranger està triomfant d'allò més i que és una gran pel·lícula. Però no, vaig caure-hi un altre cop de quatre grapes. I és que...

No ho sé, jo no hi entenc ni una quarta part que els membres del jurat, de cinema. No obstant això, gosaria suggerir, amb l'immens respecte que malgrat tot tinc sempre per als entesos, que el proper any s'oblidin una mica de l'essència amagada de l'art —en aquest cas, molt amagada—, i es fixin també en aspectes com ara la il·luminació, la direcció d'actors, el guió, els diàlegs, el ritme, el vestuari, el muntatge, el so, la música, el grafisme, els actors, la planificació, els moviments de càmera, els enquadraments, les localitzacions, la qualitat de la imatge... Elements importants a l'hora de fer que una pel·lícula sigui una bona pel·lícula.

I ja no diguem quan aquesta ha de ser la millor.

Sants

L'incompliment de la Llei de dependència afecta milers de santsencs

Residència i habitatges per a gent gran Josep Miracle, a la plaça Màlaga. **ESTER RAMS.**

portat més drets a la immensa majoria dels dependents, sinó que ha fet augmentar la privatització i la precarietat laboral en un dels sectors amb sous més baixos, consolidant alhora el model d'atenció familiar de les dones a les llars.

NOMÉS ELS GRANS DEPENDENTS

Inicialment la llei va establir que durant l'any 2007 només es donarien les ajudes als anomenats «grans dependents», aquells que necessiten l'atenció constant de terceres persones, per després anar ampliant l'aplicació de les lleis a la resta de persones dependents els anys 2008 i 2009.

La realitat és que acabat l'any 2008, el 65% de les persones que haurien de gaudir de nous drets segons la llei encara resten a l'espera del Programa individual d'atenció (PIA). La resta de dades de les administracions mateixes no deixen lloc per a cap dubte: només ha accedit a alguna ajuda el 7,34% de les persones que ho han sol·licitat, tot i que la comunitat més afectada és la de Catalunya, on més de 30.000 grans dependents no perceben cap ajut a pesar d'estar reconeguts com a tals.

Tot i la poca transparència de les dades municipals, es calcula que del total de persones que ho van sol·licitar, només 407 santsencs (del total de 5.096 barcelonesos) han rebut alguna prestació efectiva, de manera que s'han deixat milers de veïns dependents del districte sense cap ajuda.

AJUDES EN QÜESTIÓ

Però quan finalment es donen les prestacions són ben precàries. I és que un altre dels aspectes polèmics de la llei ha estat la incompatibilitat de les ajudes de la norma amb altres prestacions i ajudes existents anteriorment, com poden ser les de gran invalidesa de la Seguretat Social o algunes polítiques socials municipals. I és que no és infreqüent que les prestacions no superin els 400 euros. Fins i tot s'arriba a casos esperpèntics en què, després de molts càlculs, la pensió queda establerta en 20 euros del total.

PRIVATITZACIONS I PRECARIETAT

Una altra de les crítiques rebudes per la llei ha estat que conforma un model on la iniciativa privada és la gran protagonista, fet que ha representat un deteriorament de les ja

Com es mesura la dependència?

- La llei estableix tres graus de dependència.
- Grau I. Dependència moderada**
La persona necessita ajuda almenys una vegada al dia o té necessitats d'ajuda intermitent o limitada.
  - Grau II. Dependència severa**
La persona necessita ajuda dues o tres vegades al dia, però no requereix la presència permanent d'un cuidador.
  - Grau III. Gran dependència**
La persona necessita ajuda diverses vegades al dia i es fa indispensable la presència contínua d'una altra persona.

precàries condicions laborals dels treballadors del sector. Actualment, a Catalunya els 30.000 treballadors de la dependència (dels quals el 90% són dones i el 30%, persones immigrades) rep sous per sota dels 779 euros bruts mensuals, amb llargues jornades laborals i altíssimes taxes de temporalitat. Ara, i amb la nova llei, es multiplica la feina per al mateix personal d'aquest sector, que en els darrers mesos ja va protagonitzar diverses mobilitzacions.

L'1 de gener del 2007 va entrar en vigor una de les lleis «estrella» del Govern socialista, l'anomenada Llei de la dependència, que segons la propaganda oficial havia de suposar un nou pilar dels drets dels ciutadans, i que de ben segur que va generar moltes esperances als milers de santsencs en aquesta situació.

Àlex Tisminetzky
Sants

Poc menys de dos anys després, pràcticament totes les forces polítiques, sindicals i socials coincideixen a qualificar unànimement de fracàs el desenvolupament d'aquesta llei per la manca de finançament dels drets que la normativa diu regular, i les mateixes dades oficials deixen constància d'aquesta realitat. Passats els focs d'artifici inicials, la realitat és que la història de la llei de dependència és la d'un fracàs anunciat, que no només no ha

MILERS DE VEÏNS I VEÏNES DE SANTS AFECTATS

A Sants aquesta realitat afecta milers de ciutadans amb dependència, als quals la llei diu que els reconeix uns drets però que nega la realitat de l'actuació de les administracions. Segons les opaques dades de l'Ajuntament, fins a finals d'any 2.717 santsencs (el 8% d'un total de 33.966 barcelonins) havien sol·licitat les prestacions de la nova llei, però només a la meitat se'ls havia valorat el grau de dependència, condició inicial per començar a tramitar les ajudes.

Dades

La Llei de la dependència al districte de Sants-Montsjuïc

13.035 persones tenen un certificat de dependència igual o superior al 33%, segons dades de l'Ajuntament del 2006.

2.717 persones (8% d'un total de 33.966 barcelonins) havien sol·licitat les prestacions de la nova llei a 31 de desembre del 2008.

2.300 són aproximadament les persones dependents que han sol·licitat ser beneficiaris o beneficiàries de la llei de la dependència i que encara resten sense prestació.

407 veïns i veïnes del districte (del total de 5.096 barcelonins) han rebut alguna prestació vinculada a la llei de la dependència, a data de 31 de gener del 2008.

La ciutat invisible
Toba Urbana
vine a conèixer les novetats de la temporada
Riego 35 BAIXOS • 08014 BCN
93 298 99 47

malea
teteria malea s.c.c.l
esmorzars i berenars, cassolans i ecològics
c/riego, 16 sants (bcn)
tel: 93732030

Peluqueria Lliure
DEMANEU HORA
Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

FO BAR
Cafes # Tes
Bieres # Copes
Amanides # Tapes # Entrepans
El Barca en pantalla gegant
Exposicions # Terrassa
Plaça Osca, 12 - 08014 Barcelona
T. 691 55 63 28 • www.fo-bar.com

EL TEU DENTISTA DEL BARRI
Dr. Marçal Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325
Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

Sants

A PEU DE CARRER

Mossos encerclats

Meritxell Sánchez-Amat

La manifestació del 10 de gener a Barcelona en protesta contra l'ofensiva israeliana a la franja de Gaza és una altra d'aquelles situacions en què allò que vius i allò que llegeixes i escoltes als mitjans de comunicació no tenen gaire a veure.

Nosaltres anàvem a la cua i vam trigar més d'una hora a començar a caminar. Al començament de Pelai, vam veure les banderoles del PSC que es ficaven al gruix de la manifestació. Vam sentir alguns crits però no hi ha va haver moviments estranys que ens fessin pensar en aldarulls. De cop i volta, però, ens vam aturar. Uns metres endavant, un cordó de mossos s'havia ficat dins de la manifestació. Què hi feien al bell mig de la mani, frec a frec amb nosaltres, barrant-nos el pas? Sembla que volien protegir el grup del PSC (de què?). La gent no entenia res. Van acabar marxant en fila índia.

Vint metres més endavant, això no obstant, van tornar-hi i aquesta vegada, carregant. Nosaltres només vam veure les corredisses i ens vam ficar en un carreró lateral, amb una noia amb cara d'espantada que empenyia el cotxet on el seu fill dormia aliè al batibull del voltant. Ens vam indignar. Què feien els mossos? Per què dificultaven el pas d'una manifestació sense cap justificació i posaven en perill la integritat de les persones —criatures incloses?

Vam decidir agafar el carrer Tallers i reunir-nos amb la mani un tros més enllà. Quan ens vam reincorporar a Pelai, el carrer estava buit: la mani ja estava a plaça Catalunya. Un tros més enre, hi havia dos cordons de mossos que n'havien aïllat la part final. Va anar arribant gent que reculava. Això va provocar que els mossos quedessin literalment encerclats. Crec que no sabien com s'havien ficat en una situació tan complicada i absurda i que, encara menys, tenien idea de com sortir-se'n. Finalment, es van anar replegant fins a quedar tots juntets davant la porta d'un hotel... L'endemà i els dies següents, però, cap esment dels fets. Només la polèmica per la presència d'en Saura i de la pistola de juguina. Ara bé,estic segura que moltes de les persones que van viure l'actuació policial qüestionaran les versions oficials quan llegeixin la descripció d'aldarulls a les manifestacions. O, almenys, això espero.

TXEDES VALLÈS:

«El Pla de l'estació propicia mòbing i trenca les xarxes socials»

LA BURXA entrevista una de les afectades per les expopiacions de les obres de reforma de l'estació de Sants.

Ester Rams
Sants

El Pla de l'estació va fer que la Txedes hagués de tancar les portes de la Lluna en un Cove el 5 de gener. Ho va fer acompanyada d'amics i veïns en una «festa» de comiat, ja que, en els seus 29 anys d'història, la floristeria ha esdevingut un punt de referència al barri. Aquest tancament és un exemple de com les transformacions urbanístiques estan canviant l'estructura dels barris. Però també mostra un procés d'expropiació molt poc curós amb les persones afectades, massa comú en els processos de reforma urbana de l'Ajuntament.

Per què has tancat la floristeria?

Fa uns quatre anys que vaig rebre una carta en què se'm comunicava que la botiga estava afectada pel Pla de l'estació i que entrava en un procés d'expropiació. Vaig buscar-me un advocat perquè l'Ajuntament m'oferia una quantitat «per riure». Després de passar pel Tribunal d'Expropiació, la xifra inicial s'ha multiplicat per quatre, però encara és força per sota del que

em tocaria; per això he interposat un recurs, que encara no està resolt.

Però has hagut de tancar ara, no?

Quan el Tribunal d'Expropiació dicta sentència s'acaba el procés, i això va ser fa dos anys. Teòricament t'han d'avisar de la data en què has de marxar amb tres mesos d'antelació, però en el meu cas s'han saltat aquest pas, no sé si per desídia o per mala llet! Malgrat que els veïns de l'edifici encara hi viuen, a principis de desembre em va arribar una carta convocant-me amb urgència a l'Ajuntament. M'hi vaig presentar i volien que aquell mateix dia els donés les claus! Sense ni haver-me avisat! Com que ells s'havien saltat un pas vaig arribar a l'acord que a finals de gener jo els donaria les claus i ells em donarien el taló de l'expropiació. Però quina va ser la meua sorpresa quan el dia 27 els vaig trucar i em van dir que no cobraré fins d'aquí a dos o tres mesos!

Però tu ja has tancat...

Això és el que els vaig dir. I em van respondre que tornés a obrir! Però ja ho he desmuntat tot i a mi, que vull obrir una altra botiga, cada dia que passa em perjudica. Una cosa és que hi hagi incompetència, però la resposta que vaig rebre és cinisme! L'Ajuntament, que tanta propaganda fa d'estar a prop de les persones, les tracta fatal. A més, crec que l'Administració hauria

La Txedes a la porta de la floristeria, al número 16 del carrer Vallespir. ESTER RAMS

de donar exemple però es comporta igual o pitjor que les empreses.

I el paper de l'Ajuntament?

Et pot tocar ser expropiada per una reforma urbanística, i sense valorar si és bona o no per al barri, la persona afectada mai hauria de sortir perdent. És a dir, més enllà del trasbals que suposa marxar no s'haurien de generar pèrdues econòmiques ni problemes. Però malauradament no és així.

Com responen els i les afectades?

L'Ajuntament sempre tracta aquests processos de manera individual i sembla que la gent caigui en la trampa. El veïnat es pensa que l'Administració els ajudarà: els diuen que els donaran un pis i ja es queden tranquils, tot i que no n'hagin negociat el preu o les característiques. Podríem dir que algunes persones tenen enquistat en el moll de l'os la idea inculcada per Franco de «Jo us protegiré», tot i que ara el

protector és l'Ajuntament. Tants anys de franquisme han posat molta por al cos de la gent i molt endins!

Tornat al Pla de l'estació, com afectarà al barri?

Suposarà un canvi de l'estructura social i la substitució del petit comerç per centres comercials. Diuen que el Balaunya serà un Opencor. Però el veïnat també canviarà, serà més anònim i amb més poder adquisitiu. Aquest procés genera fenòmens com el mòbing a Vallespir, 25, ja que els propietaris han vist que poden vendre pisos a 100 milions de pessetes, com els que acaben de fer al carrer Badalona amb Vallespir. Tot això va trencant la xarxa social que, tot i que no ens n'adonem, hi és i té una gran importància.

El fet que tant el Felipe, de Vallespir 25, com jo siguem persones força conegudes ha fet que el veïnat relacioni les dues coses amb el Pla i vegi que suposarà un canvi molt important.

Tanca l'atenció continuada de Numància

Redacció
Sants

Des del 15 de desembre els serveis d'Urgències i d'Atenció Continuada del centre d'atenció primària (CAP) de Numància es tanquen a les 12 de la nit. Podria ser un primer pas per al tancament de tots els serveis d'Urgències del CAP, el proper 31 de març.

Es tracta d'un procés de tancament anunciat i ja recollit per LA BURXA en altres ocasions. Els primers en donar veus d'alarma van ser els seus treballadors, a mitjan 2007, que també van ser els primers a patir-ne les conseqüències l'abril del 2008, quan s'havien de tancar els serveis un cop finalitzava l'atenció bàsica. Van ser reubicats, fet que va suposar que alguns d'ells haguessin d'abandonar la feina per problemes d'horaris o destinació en el nou lloc de

treball. Però això no es tot: com que finalment no es va fer efectiu el tancament es va haver de contractar personal suplent per cobrir el servei.

El tancament definitiu depèn, segons el director de l'Atenció Continuada i Urgent de l'Institut Català de la Salut a Barcelona, del nombre d'usuaris que l'utilitzin, que afirma que és d'un pacient cada dues hores durant la nit.

Però aquestes dades són analitzades de manera diferent per part de les entitats veïnals, que veuen amb preocupació la reducció dels serveis d'atenció mèdica. Segons va declarar Jordi Falcó —membre del Centre Social de Sants i del Consell de Salut del Districte—, «si hi ha pocs usuaris és perquè els serveis han perdut qualitat». Prossegueix: «Nosaltres sempre hem interpretat que quan deixes morir alguns centres, com és el cas de Numància, al final ningú no

Entrada al CAP Numància. ÀLEX C.

els fa servir». Assegura també que en els darrers anys han rebut un degoteig de queixes sobre el mal funcionament del servei i fins i tot els professionals han manifestat el seu malestar per

haver de treballar amb pocs recursos o per la manca d'informatització, aspectes que repercuteixen en la qualitat de l'atenció.

Deu anys d'expropiacions al turó de la Font de la Guatlla

El 1999 van començar les expropiacions d'habitatges a la zona coneguda com el turó de la Font de la Guatlla. Aquesta zona està afectada pel Pla general metropolità (PGM) del 1976, que qualifica aquests terrenys com a zona verda per crear una nova entrada a Montjuïc.

Albert Ricart
Font de la Guatlla

Les negociacions entre l'Ajuntament i el veïnat del turó van començar l'any 1999 amb els primers expropiats: uns 22 veïns i veïnes van ser traslladats al carrer Príncep Jordi, a prop del carrer Tarragona.

El procés d'expropiació s'ha dilatat en el temps fins a arribar als nostres dies, quan encara queden unes poques famílies, que no es resignen a la idea d'abandonar les cases on han viscut tota la vida i que tampoc volen ser reallotjades fora del barri. Malgrat que el veïnat que ha marxat reconeix que la qualitat de vida a millorat, també troben a faltar el caliu del barri i continuen considerant el fet que els reallotjaments fossin fora del barri com una deslleialtat a la paraula donada pel Districte.

El pas del temps a provocat una degradació del turó, ja que en una zona afectada per un PGM no s'hi poden fer obres. Els veïns i veïnes que encara hi viuen ho fan en unes condicions molt precàries. També es troben amb la dificultat d'accedir còmodament als habitatges, que pels carrers no hi poden passar les ambulàncies i, segons alguns habitants, que des de fa temps l'Ajuntament no ofereix els serveis bàsics, com ara la recollida d'escombraries, possiblement com una forma d'assetjament per pressionar les persones que es resisteixen a marxar.

PISOS DE PROTECCIÓ OFICIAL BUITS

Els últims veïns i veïnes que encara hi viuen havien de ser reallotjats a uns pisos de protecció oficial, al carrer Valls

Un dels carrers del Turó de la Font de la Guatlla. FONTDELAGUATLLA.BLOGSPOT.COM

amb Rabí Rubé. Malgrat que ja fa dos anys i mig que els pisos estan acabats, el reallotjament no s'ha fet efectiu, els pisos continuen buits i fins i tot s'ha contractat un vigilant nocturn perquè no siguin ocupats. El veïnat no coneix el perquè d'aquesta situació. A més, el fet que uns pisos nous de trinca es deixin degradar genera malestar i complica el procés de reallotjament.

CONFRONTACIÓ VEÏNAL

Tot aquest procés està creant confrontació entre els veïns i veïnes de la Font de la Guatlla. Concretament, s'ha generat un conflicte entre l'Associació de Veïns i un grup de veïnes que es van associar sota el nom de Mancomunitat de Propietaris dels Carrers Rabí Rubén, Valls i Chopin. Segons el PGM, al carrer Montfar (carrer contigu a Chopin) hi havia un solar on s'havia de construir un bloc de pisos per reallotjar les persones que viuen al turó, però, segons la Mancomuni-

tat, quan van consultar el PGM van veure que aquell solar estava en un principi destinat a zona verda i s'oposaven a la construcció d'un edifici, ja que el veien innecessari.

En un primer moment la vuitantena de veïns associats en la Mancomunitat van fer campanyes denunciant aquesta situació enganxant cartells, fent manifestacions, però finalment es van veure obligats a actuar per la via legal, ja que no van ser escoltats per l'Associació de Veïns ni pel Districte, i van presentar un conjunt d'esmenes que van ser desestimades. Únicament van aconseguir que l'edifici fos de tres pisos més planta baixa.

Els veïns afectats declaren: «Un cop més queda demostrat com la incompetent gestió del Districte i l'Ajuntament afecta la vida dels veïns i veïnes, i les relacions entre ells. Un conflicte que el 1999 havia d'estar resolt, deu anys després encara espera una solució de consens».

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

La situació de Can Batlló no es desencalla

Després d'anys de pressió perquè marxin les empreses de Can Batlló, al tancament d'aquesta edició encara en queden 24 al recinte i sembla que trigaran a marxar. 15 empreses esperen cobrar la indemnització i les nou restants estan esperant poder-se traslladar a la Zona Franca, on sembla que encara no s'han requalificat els terrenys on s'ha de construir l'edifici que les ha d'acollir. D'altra banda, moltes empreses han hagut d'abandonar els seus locals, sense cap ajuda econòmica, en vèncer els contractes de lloguer. Les que sí que han rebut compensacions afirmen que són força baixes, si es tenen en compte les despeses que suposa reiniciar l'activitat en un altre indret, en alguns casos fora de la ciutat.

Nova instància de l'ABS a l'Ajuntament

L'Assemblea de Barri de Sants (ABS) va entrar dins del registre de l'Ajuntament una instància per reclamar

el parc de l'Espanya Industrial per a la Festa Major Alternativa (FMA) d'enguany. La instància s'ha duit a l'Ajuntament perquè l'ABS considera que el Districte va perdre tota la legitimitat en la darrera FMA. A més, s'han anunciat obres al parc, que durarien d'abril a novembre. L'ABS ha declarat que és compatible tenir obert el parc, ja que les obres es poden fer per fases.

Vallespir, 25, llest per a sentència

El procés judicial que enfronta la propietat de l'edifici del carrer Vallespir, 25 i els inquilins dels habitatges ha quedat vist per a sentència. El jutge que porta el cas va convocar el 2 de febrer les dues parts i els pèrits per aclarir diferents detalls relacionats amb els tres peritatges presentats, que són els que han de certificar en quin estat es troba l'immoble. Els llogaters, que han denunciat que estan patint assetjament immobiliari, diuen que la propietat vol declarar la finca en estat de ruïna per fer-los fora sense pagar-los cap indemnització, mentre que ells defensen que malgrat que l'edifici requereix reformes es troba en bon estat.

La imatge

Els guanyadors de la panera de LA BURXA

Aquí tenim els flamants guanyadors de la immensa panera de LA BURXA, en Carles i la Marina. En la panera hi col·laboren desinteressadament cada any al voltant de 40 establiment i entitats del barri.

Tens un projecte o una idea de negoci?
Ara_Coop t'ajuda a fer-la realitat amb forma cooperativa

Serveis gratuïts

Sectors
serveis a les persones
autoocupació
consum ecològic
solucions per a l'habitatge
...

assessorament
constitució
ajuts i subvencions
formació
...

info@aracoop.coop
c. Premià, 15, 1a planta - Barcelona

www.aracoop.coop
93 318 81 62

Ara_Coop
Promoció i creació de cooperatives

el vegetarià de sants
Dhamma
Bar vegetarià

Cuina 100% vegana

Bufet lliure
Horari dels dinars:
de dilluns a dissabtes
de 13.30 a 16 h

RAMBLA DEL BRASIL
CARRER DE ROSÉS
CARRER DE MIQUEL ÀNGEL
Dhamma
CARRER DE SANTS
PLAÇA DE SANTS
CARRER DE SANTS

C/ Papin, 8 (al costat de pl. de Sants) · 08028 Barcelona
Tel. 934 911 813 · www.dhammabarcelona.com

Productes pel cultiu d'exterior i interior

Punt de distribució d'esprais montana

Malabars, incensos i molt més

horaris
de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

grow-shop
l'hortel
de Sants

Carrer Guadiana 30
horteldesants@hotmail.com tel. 687 448 422

Parèntesi

LLIBRE

Saltar la verja. Basta un dedo para cerrar una boca

EL DOCTOR ARRITMIA I
ADICTO
AUTOEDITAT

Els oients dels programes radiofònics *Delicatessen*, de Ràdio PICA, i *Colaboración Ciudadana*, de Ràdio Contrabanda, ja havien pogut gaudir dels relats breus que elabora el Doctor Arritmia. Uns textos elegants que de tant en tant ha anat recopilant i presentant en diferents volums autoeditats.

En el nou llibre, l'autor torna a regalar-nos els sentits amb una literatura per a majors d'edat, que et colpeja el cervell amb la delicadesa del sentit comú, que et despulla amb les carícies de les

frases ben fetes i t'insulta a la cara amb paraules captivadores.

Un nou exercici de denúncia del primer món i un crit de desesperació davant la conformitat i la passivitat de les masses. També té moments per analitzar les petites misèries humanes que vivim cada dia i destil·la un reconfortant seniti de l'humor.

En definitiva, una lectura recomanada amb el valor afegit que va acompanyada dels breus però intensos poemes d'Adicto (company seu a les ones hertzianes).

Tomí

MÚSICA

Autoconsumible

MUSNOK
SA KASETA RECORDS

Des de Mallorca ens arriba aquesta jove banda amb poc més de cinc anys de vida i moltes coses a dir. El seu primer treball acaba de sortir al carrer i es diu *Autoconsumible*. Hi trobem 12 cançons amb algunes sorpreses i detalls inintercalats, un estil musical que camina entre el rock, el hardcore i

el metall en influència directa amb bandes com els bascos Berri Txarrak i els valencians Voltor. Destaca el disseny minimalista i alhora intel·ligent que dona valor, encara, al fet de comprar un CD. Una altra de les coses interessants són les seves lletres que transmeten uns missatges crítics carregats de dosis de positivisme com a «Moder-

nitzar-se», i de cinisme actiu com a «La revolta del benestar», on acaben afirmant «que fàcil és la revolta xerrant».

Aquesta és una bona carta de presentació. Esperem que el seu compromís continuï donant fruits i que el seu viatge sigui llarg.

David Vázquez

CINE

Premis Gaudí

PRIMERA EDICIÓ

L'Acadèmia de Cinema Català, presentada en societat el 12 de novembre del 2008, va atorgar el passat 19 de gener els primers Premis Gaudí. Amb els actors Joel Joan com a president i Clara Segura com a presentadora de la cerimònia, les estatuetses més significatives, inspirades en el disseny de la Pedrera, van estar repartides de la manera següent.

El cant dels ocells, d'Albert Serra, millor pel·lícula en llengua catalana, millor direcció i millor fotografia. Anna Lizaran i Jordi Dauder, millors actors protagonistes. Penélope Cruz i Pep Anton

Muñoz, millors actors secundaris. *Camino*, de Javier Fesser, millor pel·lícula europea. *Vicky Cristina Barcelona*, de Woody Allen, millor pel·lícula en llengua no catalana, i millor música original, a més del secundari de Cruz. Jaime Camino, Gaudí d'Honor per la seva trajectòria cinematogràfica.

Esperem que els Premis Gaudí siguin els primers d'una llarga sèrie, que serveixin per afavorir una millor producció pròpia i que donin impuls a una indústria que ho necessita.

Yolanda

BURXANT ELS BYTES

Facebook i CIA

En el darrer número de LA BURXA es va publicar un article d'opinió en què es deia que la CIA estava darrere del Facebook, una xarxa social d'Internet.

Volia aprofitar aquestes línies per aclarir aquest tema. Segons un article aparegut a Rebelion.org, un dels

tres socis del Facebook també dirigeix una empresa de capital de risc de la CIA. Aquesta és tota la vinculació que hi ha entre la CIA i el Facebook.

Facebook és una eina on pots publicar informació personal i que pots compartir amb els teus amics. La informa-

ció que fas pública és elecció teva, i només les teves amistats poden accedir-hi. Ni la CIA ni ningú amb un cercador per Internet, tal i com es diu. A més a més, des de les opcions del Facebook pots fer més restringida la informació pública.

Realment, dubto que la CIA usi el Facebook per treure informació de la gent. Amb un cercador com el Go-

ogle és suficient per trobar dades, ja sigui en blocs o en planes d'Internet.

Es veritat que a través del Facebook s'han convocat manifestacions contra les FARC, però també a favor. Una de les coses bones que té el Facebook, és que qualsevol persona pot organitzar una protesta i, si té èxit, s'estendrà per la xarxa. Jo no tinc res en contra

del Facebook, una incitativa d'un estudiant de Harvard, Mark Zuckerberg, que ha funcionat i que, com tots els negocis a Internet, ha acabat rebent diners d'empreses de capital de risc. Però d'aquí a dir que la CIA controla les dades del Facebook hi ha una gran diferència.

Bernat Costa

el LOKAL
DISTRIBUIDORA

associació cultural El Raval

llibres
contrainformació revistes
música
samarretes
pedaços...

horari:
matins, de dimarts a
divendres de 10.30 a 14h
tardes, de dilluns a
dissabte de 17 a 21h

c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

ROIG
OLLE

“PEIXOS NOLLA”

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Telf: 93-339-55-57
SANTS

ALIRO DECOR S.C.P.

Sostres de Pladur, escaiola
i alumini
Motllures decoratives,
enguixats
Aïllaments tèrmics, acústics
i ignífucs
Mobles a mida de guix
i pladur
Reformes en general

C/Moianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

CASTELLERS

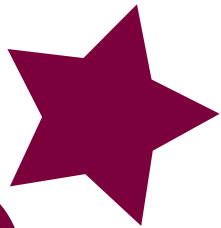
SANTS

C/ Vallespir 28 www.borinots.cat

PROJECTES LISKAMM SL

disseny d'equips electrònics
Tel. 93 162 44 23

La Burxa

NÚMERO ESPECIAL
Aquest especial ha estat elaborat per l'Assemblea de Barri de Sants i l'Assemblea contra les Penes Multa per reflexionar sobre aquesta estratègia repressiva.

Insubmissió a les penes multa!

Assemblea de Barri de Sants

Els col·lectius i les individualitats que participen activament en els moviments socials sovint estem immerses en una espiral d'acció-repressió que comporta, entre altres coses, la imposició de diferents sancions econòmiques per part de l'Estat, amb l'objectiu d'ofegar-nos econòmicament, alhora que manté la seva maquinària repressiva en augment.

És justament aquesta repressió econòmica la que ens aboca a dedicar molt temps i esforços a obtenir les sumes de diners de les multes que se'ns imposen, un temps que no podem dedicar a construir les nostres alternatives.

Des de l'Assemblea de Barri de Sants hem cregut convenient dedicar aquest número a aprofundir en la campanya contra una de les estratègies repressives de l'Estat que actualment utilitza més, la de les penes multa. Perquè la millor manera d'afrontar la seva ofensiva és la desobediència i la solidaritat!

La campanya contra les penes multa

Entre el març i el juny del 2008, es van plantejar una sèrie de trobades emmarcades en l'àmbit antirepressiu per tal de compartir experiències i dinàmiques, de vegades molt diferents entre si, però interessants que s'intercanviessin. Un dels eixos subjectes a debat va ser el de les penes multa, sobre les quals diversos col·lectius feia temps que discutien perquè tenien alguna execució de condemna de forma imminents.

A la trobada hi van assistir un gran nombre de persones i col·lectius de diferents tendències i sensibilitats, però des d'un inici hi va haver un posicionament col·lectiu clar respecte al tema, d'aquí que aquell dia es tornés a casa amb uns eixos clars i la data d'una nova trobada. L'objectiu d'a-

questa campanya és, en un primer moment, generar debat entre un dels col·lectius afectats per les penes multa, els moviments socials, per tal que més endavant el debat es traslladi a la resta de la societat. Per fer-ho, cal generar molt material perquè és un tema que amb prou feines s'ha tocat i al voltant del qual queden infinitat de preguntes obertes.

EL REREFONS DE LES PENES MULTA

La multa és una de les moltes eines que utilitza l'Estat per reprimir políticament, i ho intenta amb la pressió policial-judicial, dins de la qual hi ha les multes. Es tracta d'uns recursos econòmics de col·lectius i persones que, si no fos per aquestes sancions,

estarien dedicats a promoure i construir una societat diferent.

Actualment ens trobem que entre el ventall de multes hi ha procediments i aplicacions diferents: les penes multa (fruit d'un procés judicial) i les sancions administratives derivades de les ordenances municipals (per incompliment de reglaments de «convivència»). Totes impliquen condemnes amb importants despeses econòmiques. La seva particularitat rau en el fet que poden ser substituïdes per treballs a la comunitat (forçats) o, en el cas de les penes multa, també per arrestos (domiciliaris o a la presó) o localitzacions permanents (polseres localitzadores).

Aquestes noves formes de sanció no només impliquen un augment i

una sofisticació de la repressió, sinó l'intent per part de l'Estat de consolidar el que ja fa anys que es denuncia: el que es castiga no és el delictes, sinó la pobresa i la dissidència.

QUÈ ES FA DES D'AQUESTA CAMPANYA?

D'ençà de la primera trobada, col·lectius afectats o sensibilitzats per les penes multa s'han seguit trobant i treballant en pro d'una campanya per denunciar aquesta forma de violència estructural, actuant com a coordinadora de casos i altaveu de mobilitzacions.

La tasca d'aquesta assemblea és la de crear material que serveixi de marc teòric per a la campanya d'insubmissió a les penes multa, material

que ens ajudi a entendre la definició legal i l'origen de les penes multa a través d'un dossier jurídic força entenedor, un manual d'insolvència per facilitar la informació a tota persona que es vulgui fer insubmissa a les penes multa, dos escrits model per presentar a jutjats i un recull de diferents casos en situació de pena multa.

D'altra banda, des de la campanya s'estan impulsant diverses xerrades per tal de dur el tema al màxim de contextos possibles, i s'està fent una coordinació acurada entre processos de pena multa, sobretot entre els que estan en una fase judicial més avançada. Aquesta coordinació és important per crear una forma ràpida de comunicació i organitzar una resposta col·lectiva.

La Quinkalla mai no calla!

La Quinkalla va ser un habitatge okupat al carrer Masnou del barri de Sants des del 5 d'octubre del 2003 fins al 24 de gener del 2006, dia en què els Mossos d'Esquadra van efectuar el desallotjament de forma «cautelar».

Grup de Suport a La Quinkalla Sants

Un any més tard, l'Elena, una de les persones que havien omplert de vida i contingut aquell vell edifici abandonat des de feia temps, va ser portada a judici sota l'acusació d'usurpació. Encara va haver de passar un any i mig per rebre la sentència definitiva, en la qual se la condemnava a pagar una pena multa de 6 euros al dia durant quatre mesos, un total de 720 euros que, en el cas de no ser abonats, suposarien una pena subsidiària de dos mesos de presó.

Des de l'assemblea de La Quinkalla hem decidit que no ens volem sotmetre a aquest xantatge. No reconeixem una «justícia» que condemna les persones actives per fer efectiu el

dret a l'habitatge, per rehabilitar un edifici buit des de feia més de 10 anys i que segueix buit tres anys després del desallotjament, mentre fa el joc als especuladors, en aquest cas la constructora Integral de Aparcamientos SA, que s'embutxaquen grans sumes de diners a costa d'hipotecar la vida de moltes persones.

No reconeixem una justícia que promou la desigualtat social i que condemna a presó la pobresa per no tenir recursos econòmics per fer front a aquestes multes i, per tant, per comprar la seva pròpia llibertat. Perquè aquest sistema judicial, no ho oblidem, està fet per als rics i per seguir perpetuant un sistema repressiu on es defensen els drets dels que més tenen en detriment de la població més desafavorida.

No reconeixem una justícia que criminalitza la dissidència política i les nostres pràctiques, ja que són aquestes les que ens possibiliten crear petits oasis de llibertat on cons-

truir noves maneres de relacionar-nos, de funcionar i, en definitiva, que fan possible posar el fre a tots aquells que ens volen submeses i callades per fer i desfer al seu aire.

Ens declarem insumbises a les penes multa i, per tant, l'Elena no pagarà la quantitat econòmica imposada. Ens enfrontem a la possibilitat que ingressi a presó, un fet no desitjable però al qual ens aboquem en última instància per convicció política. L'ingrés es pot fer efectiu en qualsevol moment i és molt important la resposta al carrer, que visualitzem totes juntes les injustícies socials a les quals estem sotmeses per part de la «justícia» imperant.

Cal recordar que el de La Quinkalla no és un cas aïllat, sinó que hi ha un gran nombre de persones que dia a dia s'enfronten a aquest tipus de sentència sense la possibilitat d'escollir pagar-les o no, perquè no tenen recursos per fer-ho.

«Ens declarem insumbises a les penes multa, i ens enfrontem a un possible ingrés a presó en qualsevol moment»

Primer intent de desallotjament de La Quinkalla, el 26 d'abril de 2004. ALBERT GARCIA

12 d'octubre de 1999: quasi una dècada fent front a la repressió

Policies de paisà detenen un manifestant el 12 d'octubre de 1999. MIREIA COMAS

El 12 d'octubre del 1999 feia 17 anys que grups ultradretans es concentraven a Barcelona per celebrar l'homenatge a la bandera i el dia de la hispanitat i la raça.

Detinguts i detingudes del 12 d'octubre Barcelona

En aquest dia s'enalteixen valors com el patriotisme espanyol, el racisme, l'antisemitisme, l'homofòbia i se celebra el «descobrim» d'Amèrica, amb tot el que això comporta: colonialisme i genocidi. Envers això, durant més de 13 anys, es van fer múltiples mobilitzacions, des de les manifestacions de la Comissió Catalana Contra el Cinquè Centenari fins als festivals antifeixistes de Cotxeres de Sants.

Tanmateix, l'any 1998 es va canviar l'estratègia i es va buscar la confrontació directa amb els feixistes per fer-los fora del barri; el resultat van ser hores d'enfrontaments amb la policia que els protegia. L'any següent, el 1999, es va repetir la iniciativa de l'any anterior. La manifestació antifeixista va recórrer els carrers de Sants fins al passeig de Sant Antoni, on van començar els enfrontaments amb la policia. Durant hores, barricades i càrregues po-

licials van fer del barri un camp de batalla: 26 persones van ser detingudes.

L'alarma social creada pels mitjans de comunicació i la proximitat de les eleccions van fer que la jutgessa d'instrucció, Remei Bona, decretés l'ingrés a la presó de 14 dels detinguts i detingudes. La incapacitat per sostenir les acusacions d'associació il·lícita i la resposta popular en forma d'infininitat de mostres de suport, accions i mobilitzacions van aconseguir que sortissin en llibertat amb càrrecs un parell de setmanes després. Van passar quatre anys i es va celebrar el judici contra 18 dels encausats. Se'ls va condemnar a dos anys de presó i a pagar 1.800 euros de pena multa. Els recursos presentats i la sol·licitud d'indult ratificaven la sentència.

A part de considerar tot el procés judicial un abús de poder, concebem les penes multa com un xantatge que posa preu a la nostra llibertat, busca aïllar-nos en les nostres condemnes i ofegar econòmicament els moviments socials.

A dia d'avui, encara s'està requerint a algunes persones condemnades per aquells fets que paguin la pena multa i les amenacen de no donar-los la interlocutòria de suspensió dels dos anys de presó si no paguen. Així doncs, s'exposen a complir dos anys i mig de presó quasi una dècada després d'aquells fets.

núm. especial Penes multa

Les penes multa, aplicades a partir del Codi Penal de 1995, estan afectant els moviments socials crítics. Moltes

persones acusades de faltes i delictes (ultratge a la bandera espanyola, desordres públics, desobediència, etc.) reben

condemnes substituïbles per multes, que es paguen amb el patrimoni o amb la llibertat. Aquí en recollim alguns casos.

Està Tot Fatal

60 € o 10 dies d'arrest domiciliari

**Esplugues de Llobregat
Tres persones**

Tres persones es van penjar de les tres torres d'Esplugues durant tres dies per denunciar els responsables del projecte urbanístic Pla Caufec – Porta BCN, un projecte urbanístic que ha despertat una forta oposició entre els veïns i veïnes d'Esplugues. L'acció s'emmarcava en la setmana de lluita «Està Tot Fatal» en defensa del territori i contra l'especulació, durant la qual es van dur a terme nombrosos actes de denúncia.

Els Mossos d'Esquadra van obligar la presidenta de la comunitat de pro-

pietaris a interposar una denúncia, amenaçant-la que la responsabilitat civil recauria en ella, però els tres veïns van mantenir la seva protesta.

El judici va acabar amb una condemna per desobediència de 20 dies a 3 euros diaris de pena multa. Dues persones van ser embargades i una altra ha estat requerida per pagar la multa i, com que no pot ser embargada, ha de complir 10 dies d'arrest domiciliari. En cas que no els complís, hauria de fer-ho entrant a la presó.

Portar una bandera de la CNT

50 € o cinc dies de presó

Barcelona
Tres militants de la CNT de Joaquim Costa

El 17 de juny del 2007 es va convocar una manifestació sota el lema «Per la llibertat d'expressió i manifestació, la repressió mai ens tallarà les ales». Tres militants de la CNT es disposaven a accedir al lloc on començava la manifestació quan els Mossos d'Esquadra els van interceptar per dir-los que no podrien accedir-hi si no treien el pal que

duien com a suport de la bandera del seu sindicat. Com que s'hi van negar, van ser identificats i quan van tornar a intentar accedir a la plaça, van ser reduïts de forma violenta pels mossos, que els van prendre la bandera i els van obrir una diligència per desobediència, agressió i insults. Més endavant, van tenir un judici de faltes en

què se'ls va condemnar a 5 euros de pena multa durant 10 dies, un total de 50 euros, o una condemna de cinc dies de presó. El novembre passat, dos dels companys van ser posats en cerca i captura per no abonar la multa i, en detenir-los, van ser traslladats a la presó Model, on van pagar la pena de cinc dies de presó.

Aturem el Pla Caufec

200 denúncies a 57 persones

Esplugues de Llobregat

Fins a l'11 de desembre del 2008, un total de 57 persones han acumulat gairebé 200 denúncies fruit de 14 accions contra el Pla Caufec, entre delictes o faltes imputats pels Mossos d'Esquadra i expedients administratius promoguts per l'Ajuntament. Les accions han estat convocades públicament i amb presència de mitjans de comunicació i molts d'aquests processos poden desembocar en una pena multa.

Els judicis i les sentències més recents han estat els següents: els dies 19, 20 i 21 de maig del 2008, 35 persones van participar en una setmana de lluita en defensa de Collserola i per a l'alliberament de Francesc Argemí, en Franki de Terrassa. Totes elles estaven acusades de desobediència, desordres públics, danys i coaccions pels Mossos d'Esquadra per haver obstaculitzat els accessos a l'obra encadenats a dos bidons de ciment o a màquines excavadores. Els fets han tingut tres judicis di-

ferents amb el resultat de vuit persones condemnades a pagar 3 euros diaris durant 45 dies per una falta de desobediència i una de responsabilitat civil solidària, entre d'altres. Quatre persones més van ser absoltes, però Sacresa ha presentat un recurs que es troba a l'Audiència Provincial; 23 persones estan a l'espera de judici. A finals d'octubre es va dur a terme el judici contra l'Eulàlia per haver-se encadenat a una alzina el mes d'agost del 2008 en protesta per la tala d'arbres que portava a terme la promotora immobiliària del Pla Caufec a Esplugues de Llobregat. Acusada de desobediència, danys i coaccions pel fet de romandre dues hores al peu d'un arbre fins que la policia va tallar les cadenes, la petició fiscal va ser de 10 dies a una quota de 6 euros per dia per una falta de desobediència. L'acusada ha afirmat al jutjat la seva insubmissió a la possible pena multa quan encara no hi ha sentència.

Bandera al castell de Montjuïc

2.400 € o quatre mesos de presó

Dues persones

El 25 d'abril del 2007, en el marc de la campanya «300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència», dos joves van pujar al barceloní castell de Montjuïc per canviar la bandera espanyola per una estelada. En finalitzar l'acció, van ser identificats pels

Mossos d'Esquadra i es va obrir un procés judicial en el qual la Fiscalia els va acusar d'ultratge a la bandera espanyola.

El judici ja s'ha celebrat i s'enfronten a una possible pena multa de 2.400 euros que, en cas de no ser

abonada, suposaria una pena de quatre mesos de presó.

Cal recordar que no és un cas aïllat, sinó que en els últims mesos molts joves han estat encausats per delictes relacionats amb l'ultratge a la bandera espanyola.

Solidaris amb els 2 dies

300 € o 15 dies de presó

Barcelona
Tres persones

Durant la campanya que van engegar les conductores i els conductors d'autobús de TMB per demanar dos dies de descans setmanal, diverses persones van fer accions de solidaritat amb la lluita. Tres persones van ser detingudes i acusades de danys i

lesions per sabotejar un autobús. El resultat final va ser una falta de danys per als tres companys amb una multa de 150 euros per cap, una indemnització de 67 euros a TMB per danys a un autobús, i dos dels companys condemnats a una pena multa de 10 eu-

ros al dia durant un mes per lesions. El passat mes de juny es va interposar un recurs al tribunal d'execució per tal que aquesta pena no es fes efectiva. Finalment, s'ha resolt favorablement als dos companys, que no hauran de pagar la pena multa.

Arrest domiciliari a la CGT

Lleida
Tres persones

Durant la campanya impulsada per la Confederació General del Treball de Ponent (CGT) i l'Assemblea de Joves de Lleida (AJLL) per la retirada dels símbols feixistes es van fer diversos actes, com ara una recollida de signatures i adhesions a la campanya, el canvi dels noms dels carrers, murals, etc. Una d'aquestes accions va tenir lloc al monòlit als caiguts *por Dios y por España*, quan tres persones van fer-hi pintades reivindicant la seva desaparició. Aquestes per-

sones van ser retingudes pels mossos i acusades de desluciment de béns immobles. Després del judici de faltes, les van condemnar a treballs en benefici de la comunitat, però s'hi van negar i van haver de complir un arrest domiciliari de quatre dies. Durant els dies d'arrest, es van fer activitats de tota mena per denunciar l'actuació de la Paeria en tot el procés. A Lleida, ja hi ha hagut un total de tres arrestos domiciliaris i un altre que està a l'espera de sentència.

Consideracions històriques i jurídiques sobre la pena multa

ÚLTIMA HORA

Sentència per la bandera de Montjuïc

Caterina Rovira

En les pàgines centrals d'aquest especial hem fet esment d'un cas repressiu que estava pendent de resolució judicial i on els dos represaliats podien ser condemnats a una pena multa. Durant la maquetació d'aquesta edició el jutge ha emès una sentència condemnatòria per als dos imputats, corresponent a vuit mesos de pena multa a raó de 6 euros el dia. Els dos joves han estat condemnats per un delictes d'ultratge a la bandera espanyola per haver substituït l'enssenya que onejava al castell de Montjuïc per una bandera estelada, acció per la qual van ser detinguts pels agents dels Mossos d'Esquadra i traslladats posteriorment a comissaria. Aquest no és un cas aïllat: hem de recordar que en els últims mesos han estat moltes les persones que s'han vist involucrades en una espiral repressiva de l'Estat espanyol davant de les mostres de rebuig cap a la seva simbologia, com poden ser la crema de fotografies del rei o el cas d'en Franki de Terrassa, que en aquests moments encara està complint una pena de presó en règim de tercer grau. En els propers mesos haurem d'estar pendents de l'evolució d'aquest procés, ja que s'ha interposat un recurs d'apel·lació a la sentència davant l'Audiència Provincial que està pendent de ser resolt. Tot i que la sentència del Jutjat Penal és més baixa que la proposta del Ministeri Fiscal (la quota passa de 10 a 6), el jutge no ha rebaixat ni un dia la pena. Cal recordar que, en cas de no ser abonada la quantitat esmentada, un total de 1.440 euros, els dos joves s'exposen a quatre mesos de presó, fet que deixa palès que la intencionalitat de les penes multa en cap moment és «reformadora», com volen fer creure, sinó que es tracta d'una persecució política a tot aquell que amb les seves pràctiques intenta escapar de les lògiques establertes. En el cas concret del delictes d'ultratges a Espanya, un delictes purament polític que va pendre forma com a tal durant el franquisme, s'evidencia la falsedat de la «democràcia» en què vivim, on es castiga el fet de qüestionar la simbologia emprada per l'Estat. Sens dubte, la repressió política, malgrat ser negada i ocultada per part de l'Estat, continua estant a l'ordre del dia prenent diferents formes, entre elles, el xantatge de sentències de pena multa.

Torre de vigilància d'un centre penitenciari. DAVID DATZIRA

La denominada pena multa és una sanció penal de llarguíssima existència, els antecedents més remots de la qual es poden trobar en el dret babilònic, en el grec clàssic i en el dret romà posterior. Així mateix, sota la denominació de *composició econòmica* va arribar fins a l'època medieval i va penetrar fins i tot a *Las Partidas*.

Iñaki Rivera Beiras

Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans (Universitat de Barcelona)

Tot i així, la seva història pot ser lleigada també com un sorgir, ocultar-se i ressorgir en les lleis en funció d'arguments a favor i en contra de les penes privatives de llibertat. En efecte, en la modernitat il·lustrada, quan aquestes últimes penes van sorgir, la multa va decaure perquè les altres fossin aplicades en el seu apogeu. Curiosament, dos segles més tard, quan després de la Segona Guerra Mundial va començar el debat sobre les (mal) anomenades alternatives a la presó, la pena multa va ressorgir novament i se li va atribuir, en clara funció ideològica, el compliment d'aquesta (falsa) finalitat pretesament substitutòria.

LES PENES PATRIMONIALS I LES PENES PRIVATIVES DE LLIBERTAT

Però malgrat aquests vaivens, ambdues penes, la patrimonial i la privativa de llibertat, acabarien trobant-se com si el destí les vinculés. Per què? Doncs perquè des del discurs jurídic penal tradicional s'ha dit que un dels seus problemes era aconseguir la seva efectivitat en cas d'impagament. Com assegurar, llavors, que la multa es pagui? Doncs amenaçant d'emprisonar els qui no la paguin (i fent efectiva l'amenaça).

És ben clar que s'han hagut de reconèixer no pocs «inconvenients» (tal com els anomenen eufemísticament alguns) al sistema de la pena multa. Entre d'altres, la pena multa implica acceptar la renúncia a una finalitat correctora que se sol atribuir a altres penes davant una de tipus clarament intimidatori i punitiu. També es pot recordar que aquesta pena recau en un bé —el patrimoni— de distribució absolutament desigual en la societat. Així mateix, l'esmentat sistema vulnera el principi de responsabilitat estrictament personal (ja que, d'una banda, la multa pot ser pagada

per algú diferent al condemnat i, de l'altra, normalment no només l'afecta a ell sinó a la seva família). D'altra banda, i com s'ha dit, per al cas d'impagament, de l'afectació al patrimoni es passa a l'afectació d'un dret essencial com és el de la llibertat (d'incomparable valor respecte del primer). I, òbviament, qui més capacitat econòmica té, menys veu afectada la seva llibertat (de manera que es dona la «paradoxa» segons la qual compleix menys pena no qui menys delinqueix sinó qui més paga). En fi, podríem afegir més crítiques a un sistema de criminalització de la pobresa com el que hem assenyalat, però ho deixem aquí en nom de la brevetat.

«Qui més capacitat econòmica té, menys veu afectada la seva llibertat»

ELS 'DIES MULTA' DEL CODI PENAL DE 1995

Malgrat tot això, el Codi Penal de 1995, a l'Estat espanyol va introduir el sistema de «dies multa» que ha estat lleugerament retocat (endurit) per la Llei 15/2003, de 25 de novembre. Així, en l'actualitat, s'estableix que la seva extensió mínima serà de 10 dies i la màxima, de dos anys. La quota diària tindrà un mínim de 2 euros i un màxim de 400. S'afegeix que els jutges fixaran a la sentència l'import d'aquestes quotes, i que per a això tindran en compte exclusivament la situació econòmica del reu, deduïda del seu patrimoni, els seus ingressos, les obligacions, les càrregues familiars i altres circumstàncies personals. Però, és clar, s'afegeix que si el condemnat no satisfà, voluntàriament o per via de constrenyiment, la multa imposada, quedarà subjecte a una responsabilitat personal subsidiària d'un dia de privació de llibertat per cada dues quotes diàries no satisfetes. I, entre altres consideracions, es consigna que el jutge o el tribunal també podrà acordar, amb la conformitat prèvia del penat, que la responsabilitat subsidiària es compleixi mitjançant treballs en benefici de la comunitat. En aquest cas, cada dia de privació de llibertat equivaldrà a una jornada de feina.

Encara que alguns han elogiat aquest sistema —que perpetua la qüestionada institució de les penes curtes de presó, detall que no és petit, per cert— com es veu, el sistema manté la filosofia, la columna verte-

bral, del tradicional sistema punitiu pecuniari d'afectació, a més de la llibertat personal.

LES PENES MULTA I ELS MOVIMENTS SOCIALS

L'afectació que aquest sistema està causant als moviments socials crítics des de les reformes és evident. Faltes i delictes, per exemple, d'ultratge a la bandera espanyola, desordres públics, desobediència, problemes, enfrontaments i dissolucions de manifestacions, entre d'altres, són ja una realitat que, com s'ha intentat explicar, o es paga amb el patrimoni o es «paga» amb la llibertat. Tot això encaixa difícilment amb disposicions constitucionals que afirmen la prohibició de discriminacions per raons de caràcter econòmic, entre d'altres. Però a hores d'ara hi ha poques sorpreses. Aquesta situació no és nova en absolut; els moviments socials crítics amb el sistema de dominació sempre han estat reprimits amb aquesta i altres eines molt més dures de què disposa el sistema penal.

Sembla que, finalment, el que va ser una pretesa (i, com ja he dit, falsa) alternativa a la presó ha aconseguit recompondre's cap a una gran funció

amb una pena semblant, ja que una ja no existiria sense l'altra. En efecte, perquè la pena multa pugui ser realment imposada (i efectivament pagada) necessita l'existència de la pena privativa de llibertat; és a dir, aquesta és la gran amenaça d'aquella. En aquest sentit, la multa no només no és alternativa a la presó, sinó que contribueix a l'existència i la supervivència d'aquesta.

«Un dia de privació de llibertat per cada dues quotes diàries no satisfetes»

En el context anglès i nord-americà (on, no ho oblidem, la presó ha tingut sempre un desenvolupament espectacular), els presos empenen l'expressió «doing time», que es tradueix com «pagant temps», en una imatge ben gràfica. En el sistema penal, sempre es tracta de «pagar»: ja se sap, o amb el teu patrimoni o amb la teva llibertat.

UN TOMB PEL DICCIONARI

MARRÀ
Aquest mot pot referir-se tant al mascle de l'ovella com a un verro, és a dir, el porc destinat a cobrir la truja. En l'últim cas, la paraula ens

arriba gràcies al contacte de molts segles amb els àrabs islàmics. La manera d'anomenar el porc en àrab (*jinzirun*) no té res a veure amb aquest mot. Els àrabs, quan

veien un porc, feien referència al fet que els era privat de menjar-ne, mitjançant una paraula que s'assembla a marrà: *máhrum* ('cosa prohibida'). Per això, no és es-

trany que els parlants catalans, en sentir-los, confonguessin la prohibició amb el nom de l'animal.

Jordi Esteban, DECLC, V, 496

LA CANÇÓ Memòria

Quan recordo certes coses i em miro per un forat em veig sempre d'esquena escoltant cants de sirena, ancorat en un cul de sac.

Quan recordo certes coses em sorprenç a mi mateix aparellant mitjons a les fosques, refent el trencaclosques, mossegant l'ham com un peix.

Visc enredat entre xarxes de mil pensaments. Volteretes en el temps lluny dels colors que il·luminen els camps a l'estiu, ofuscat sense motiu.

Quan recordo el principi desfilo el meu jersei. Ni la millor filadora amb el millor didal pot evitar fer-se mal intentant refer-lo igual.

Visc enredat entre xarxes de mil pensaments. Volteretes en el temps lluny dels colors que il·luminen els camps a l'estiu, ofuscat sense motiu.

MAZONI

RACÓ HISTÒRIC

El calendari del lleure a Sants

Des de fa segles, els dies del calendari estan determinats per les activitats de lleure dels pagesos i les classes populars. Aquest calendari, procedent de l'edat mitjana, i fins i tot de temps més antics (anteriors a la influència cristiana), ha quedat marcat en certes festes i activitats actuals. En alguns pobles del Pla, com ara Sants, al segle XIX encara les practicaven camperols i menestrals, mentre anaven apareixent les primeres fàbriques i els primers vapors tèxtils.

Les festes més importants es repartien en 20 dies anuals. Un era els Tres Tombs, on la gent de Sants anava a l'església de Sant Antoni amb animals domèstics. Després venia la Candelera, en la qual es treien els pes-

sebres i es beneïen candeles. Per últim, per Setmana Santa tenia lloc la passió a la Roqueta.

Durant el Carnestoltes se celebraven balls de màscares solemnes i l'enterrament de la sardina a la font dels Ocellets. Coincidint amb diverses festes patronals, moltes germanades i confraries laborals aprofitaven per fer àpats populars o cantar a les capelles, com ara a Sant Antoni de Pàdua, els gremis de paletes i a Santa Llúcia, les costureres.

Per Festa Major, el 24 d'agost, les associacions també aixecaven envelats organitzats per les societats i contractaven orquestres de ball, mentre que les associacions amb menys recursos ho feien als locals socials.

A partir del 1870, destaquen associacions com la Familiar Obreira, Centre Recreatiu de l'Hort Nou i, com no, l'Ateneu de Sants. Però també hi havia lloc per a algunes activitats de tipus popular: balls de bastons, balls de rams o cercaviles protagonitzades pels Xiquets de Valls, que acabaven carregant castells. Era una de les festes més

importants del calendari anual. A part, els barris de la Bordeta i el Port també feien les seves festes.

També es feien festes populars de tipus profà tot i ser simples: els balls espontanis amb sacs de gemecs i tabals en el moment de batre el blat quan no hi havia collites. Però la festa pagana més important era a l'aplec

del Port, al setembre; on molts santsencs hi anaven amb carros per menjar, ballar i beure.

Els obrers que encara combinaven el seu treball entre tasques artesanes i industrials podien participar en algunes de les festes. Això els portava a una flexibilitat d'horaris en què menestrals, artesans, petits comerciants i fabricants, i fins i tot alguns obrers dels vapors, adoptaven el seu calendari laboral.

Joan Pujades i Seguí

Ball a la plaça Osca als voltants del 1900.

FOGONS DE TEMPORADA

El calçot, doble plaer: menjar i compartir

A finals del segle XIX un bon pagès de l'Alt Camp anomenat Xat Benaiges, avorrit de la monotonia de la feina del camp, va plantar grills de ceba vella. En créixer els calçava o colgava de terra diverses vegades i així el seu bulb blanc era cada vegada més llarg, blanc i dolç. Aquest diuen que és l'origen del calçot. Posteriorment, una casa de camp de Valls on es degustaven aquestes llarguerudes liliàcies fou la difusora del que ara és gairebé mundialment conegut com la calçotada.

Les calçotades són motius de reunió i ria-

lles. Sense oblidar els complements: una bona salsa, la salbitxada, molt semblant al més conegut romesco. Un bon foc per torrar-los i paper de diari per guardar-los calents i permetre que

s'estovin per dins. Aprofitar les brases per fer graellada. I el més important, bona companyia.

Coure els calçots no té gaire secret, així que us donaré una de les múltiples ver-

sions de com fer la salsa.

La recepta: salbitxada

INGREDIENTS
4 pebrots de romesco (si no en trobeu, poseu-hi nyores)
3 tomacons escalivats
4 grans d'all escalivats
100 g d'ametlles torrades
4 cullerades d'oli
1 cullerada de vinagre
Sal

ELABORACIÓ
Poseu els pebrots oberts en remull.

Pelegu les ametlles, els tomacons i els alls. Rasqueu la carn

del pebrot vermell i piqueu-la juntament amb els alls, les ametlles i els tomacons. Sense parar de remenar, afegiu-hi el vinagre i l'oli, i intenteu que lligui com si fos un allioli. Al final, podeu rectificar de sal, i si us agrada un punt coent, de pebre. El més important és sucuar el calçot en aquesta salsa, portarlo a la boca amb una certa gola sexual i embrutar-se! Que aprofiti!

Nuria May Masnou

col·lectius + tallers + activitats

ESPAI OBERT

de dilluns a divendres de 18 a 22h

FES-TE SÒCIA

Violant d'Hongria 71 1er pis. Sants, BCN.

- Col·lectius: ATECAT, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Anteneu Llibertari de Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.
- Tallers de ball flamenc i informàtica
- La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20h. Vine a participar i fer propostes.

d

setmanari de comunicació

directa

A la venda al barri

subscripcio@setmanaridirecta.info

www.setmanaridirecta.info

Punt d'Informació Laboral

Totalment gratuït!

Els dilluns de 19 a 20h al Centre Social de Sants Contacte al C/Olzinelles 30 o Tel. 3311007 (horari de dilluns a divendres de 19 a 21 hores)

ASSEMBLEA DE BARRI DE SANTS

la Burxa

Anuncia't

laburxa@barrisants.org

En moviment

IMMIGRATS
en 1a persona

Reagrupacions impossibles

Paula

Fa dos anys, quan vam arribar a Barcelona des de l'altra banda de l'Atlàntic, només coneixíem uns amics del poble. Vivien a l'Hospitalet de Llobregat i treballaven en una botiga al carrer de Sants. Veníem amb ganes de treballar i amb la intenció de poder portar cap aquí als nostres dos fills, que vam deixar amb els avis.

Després d'uns mesos, amb permís de treball i tot, tots dos estàvem treballant. No arribàvem a mil·leuristes, però entre tots dos, fent hores extres, ens arribava per pagar una habitació en un pis compartit a l'Hospitalet i enviar diners als avis per mantenir els fills.

En arribar, costa acostumar-se. Tonteries com l'alimentació o la perruqueria es converteixen en punts d'unió amb els que venim de fora. Tot i compartir una llengua, el vocabulari és diferent i genera mals entesos. Desconeixíem l'existència del català, però m'ha agradat aprendre'l a la botiga, amb els clients. Amb tantes hores treballant no hem pogut estudiar-lo, però més o menys ens defensem. Dades de la història de Catalunya, confondre banderes, etc. són anècdotes que m'emporto.

Vam estar mirant els requisits per a una reagrupació familiar i necessitàvem tenir un pis per a nosaltres sols i uns sous suficients per mantenir els nens a Barcelona.

Pero tot i estar amb contractes indefinits, el sou mínim i el preu dels pisos fan impossible que una parella de treballadors puguin fer una reagrupació familiar. Després de dos anys i de veure com el Govern espanyol canvia les lleis de la reagrupació fent-la encara més restrictiva, no ens queda més remei que tornar a Amèrica. És dur plantejar-se tornar a casa sense haver aconseguit tot el que t'havies proposat, però veiem impossible portar els nostres fills amb les lleis actuals.

La llengua, una qüestió de parella

El projecte Parlem és complementari del Xerrem, tots dos coordinats per la CAL de Sants. ROGER SÁNCHEZ AMAT

La Joana i el Jaume no es coneixien de res, però des de fa vuit mesos queden cada setmana per fer petar la xerrada. Són parella, parella lingüística.

Roger Sánchez Amat
Sants

Ella va arribar fa sis anys a Catalunya provinent de l'Uruguai, és educadora social i té cura d'una persona amb principis d'Alzheimer. Després de fer un curset de català del Consorci per a la Normalització Lingüística, va decidir millorar el seu parlar. Li fa una mica de vergonya, i encara li costa construir frases en la nostra llengua. La cita setmanal amb el Jaume l'ajuda a agafar confiança. Ell està a punt de jubilar-se, tot i que fa anys que no treballa en la seva feina d'administratiu a causa de problemes de salut. Viu a les Corts, però és de Sants de tota la vida.

L'anui 2005 va decidir col·laborar amb la CAL i va emparellar-se amb un andalús que feia 40 anys que vivia a Barcelona. «Encara avui quedem cada dimarts», comenta, cofoi, el Jaume. Juntament amb la Joana forma part del projecte Parlem, que es va iniciar al barri fa més de cinc anys, arran d'experiències similars a Vic i Cornellà. La CAL (Coordinadora d'Associacions per la Llengua) de Sants, Hostafrancs i la Bordeta fou qui duagué a terme la iniciativa. La Maria Teresa i el Ramon s'hi van integrar llavors, i fins ara són membres actius i dos dels 12 tutors que coordinen les parelles.

PARLEM EN XIFRES

Estan orgullosos del projecte. Des del 2003 s'hi han apropiat unes 1.200 persones, majoritàriament espanyoles i llatinoamericanes. Darrerament hi ha un promig de 50 parelles funcionant, i en dos anys s'han constituït unes 120 parelles. En un principi, el Consorci determinava un mínim de 10 sessions setmanals d'una hora per tal

de poder acomplir els objectius, però actualment la xifra és de 36. Precisament es mostren crítics amb el tarannà que ha caracteritzat l'ens públic des de l'arribada del tripartit. «Abans era molt fàcil aconseguir llibres i altres materials, i ara tot està molt més burocratitzat i ens posen pals a les rodes. Volen controlar-ho tot! Fins i tot vam tenir problemes per ser reconeguts pel Consorci, i va ser possible gràcies al Secretariat d'Entitats, que des de fa dos anys ens fa d'enllaç». Tot i les adversitats, consideren l'experiència molt positiva. «Ens ha cohesionat com a grup», conclou en Ramon.

UN FUNCIONAMENT SENZILL

A la Joana li agrada aquest sistema d'aprenentatge. «Pares més atenció, resulta més amè, és més plaent», assenyala encara amb un castellà esquitxat de paraules en català. Cada dilluns també assisteix al Xerrem, un projecte que agrupa persones que tenen ja un mínim domini de la llengua per parlar entre ells sota el tutoratge

Falten voluntaris i voluntàries joves

Tot i l'èxit de la iniciativa, la Maria Teresa es mostra humil: «121 parelles ens dos anys no està malament, però ens faltaria que vinguessin més aprenents, i també voluntaris joves». La Joana va contactar amb el projecte al Centre Social de Sants (carrer Olzinelles, 30) i el Jaume, a les Cotxeres (carretera de Sants, 79). Precisament són aquests els dos punts on les persones interessades es poden adreçar. Per demanar més informació, podeu trucar a la tarda al 933 311 007.

d'un catalanoparlant. I és que moltes vegades una classe no té la calidesa suficient per avançar en determinats aspectes de l'aprenentatge d'una llengua. Les trobades setmanals permeten a l'aprenent millorar la seva capacitat comunicativa en català, i en un ambient distès i proper serà més fàcil que perdi la por i la vergonya. Projectes com aquests pretenen no només promoure l'ús del català entre els immigrants, sinó impulsar la seva socialització en la realitat d'acollida i la interacció entre les diferents comunitats que la componen, de manera que es facilita un enriquiment personal i cultural. El boca-orella ha estat durant aquests anys el millor màrqueting del projecte, i és que el mateix enfocament, amb els ciutadans i ciutadanes com a principals protagonistes i beneficiaris, ha estat clau en l'èxit. De la mà del Jaume, la Joana a poc a poc va avançant, i com ella, dotzenes de persones, tot plegat en el marc d'un projecte que farà molt.

CAMPMAJO
Ous frescos i pasteuritzats
servei diari al comerç i a la restauració
C/Parcerisa, 17-19
934. 219. 238
mitjadotzena@gmail.com

ORGANITZAT I LLUITA!
AJJS
ASSEMBLEA DE JOVES DE SANTS
aj-sants@hotmail.com
www.cajei.net
CAJEI

terra d'escudella
CUINA CATALANA ☆ WWW.TDK.CAT
C/PREMIÀ, 20 SANTS - BCN ☆ 93 422 16 13
Estrenem taules i cadires del menjador!
Un espai on hi podrà seure tothom!

Taverna
la Bauma
Vallespir 23 · 08014 · BCN
tel. 934 911 946

La transsexualitat no és una malaltia

Actualment, la transsexualitat es troba catalogada com a trastorn mental sota el nom de «trastorn de la identitat de gènere» o «disfòria de gènere» als catàlegs internacionals de malalties.

Guerrilla Travolaka
Barcelona

És per això que des fa uns anys ha començat a créixer i prendre cada cop més força un moviment *trans* despatologitzador, que reclama la retirada de la transsexualitat d'aquests manuals, tal com se'n va retirar l'homosexualitat.

El fet que la transsexualitat estigui catalogada com a malaltia comporta una sèrie de conseqüències a escala social, mèdica i legal per a les persones trans, com ara l'estigmatització del col·lectiu, la simplificació i la reducció de les diverses realitats trans i del gran ventall de possibilitats a l'hora viure el(s) propi(s) gènere(s), alhora que implica un procés mèdic obligatori fins i tot per a aquelles persones que no desitgen rebre cap teràpia psiquiàtrica, ja que la majoria de països que legislen sobre la possibilitat del canvi de la menció de sexe en els documents oficials demanen un certificat de «disfòria de gènere».

Sense anar més lluny, el mes de març del 2007 es va aprovar a l'Estat espanyol la Llei d'identitat de gènere, segons la qual no és necessària una operació genital per accedir al canvi de nom i de sexe al DNI, però sí que cal complir dos requisits:

- Un certificat de «disfòria de gènere», que només pot aconseguir-se anant a consulta psiquiàtrica durant un temps indeterminat per tal de superar l'anomenat *test de la vida real*, en què s'avalua si la persona s'adapta prou al rol masculí o femení que «diu sentir».

- Acreditar haver-se sotmès a tractament hormonal durant un mínim de dos anys.

Queda, per tant, impossibilitat per llei d'accedir a aquest canvi a qualsevol persona que no vulgui hormonalment-se o que rebutgi la teràpia psiquiàtrica. Cal dir que, a més, també en queden excloses es persones menors d'edat, que no tinguin nacionalitat espanyola o que tinguin algun altre diagnòstic psiquiàtric, com ara esquizofrènia.

«És impossible canviar-se el nom sense anar al psiquiatre i hormonalment-se»

DISSOCIANT EL BINOMI HOME/DONA

El moviment trans despatologitzador considera que diagnosticar «disfòria de gènere» a totes aquelles persones que no s'ajusten al model binòmic home/dona ni a l'associació «sexe igual a gènere» és un mecanisme de control psiquiàtric sobre les identitats no nor-

Manifestació trans a Barcelona el 2008. GUERRILLA-TRAVOLAKA.BLOGSPOT.COM

matives i potencialment qüestionadores. És a dir, en lloc de desconstruir la manera d'entendre les identitats i els rols de gènere, es considera la dissidència com un error, com una malaltia individual que no té res a veure amb el sistema social establert i, per tant, el desresponsabilitza.

INTERESSOS PER MANTENIR EL PATRIARCAT

Trobem grans interessos polítics darrere la legitimitat i la perpetuació del

model binòmic, com ara el manteniment de l'esquema patriarcal, emmarcat dins un determinat sistema políticoeconòmic.

Aquesta és un lluita creixent i urgent, que espera, necessita i desitja la suma de totes aquelles persones que no s'identifiquin amb la normativitat heteropatriarcal i que vulguin unir-se a la reivindicació del dret a la pròpia identitat i al propi cos, per superar l'encotillament dogmàtic que se'ns imposa.

Glossari

Transsexual: persona que se sent del gènere contrari a aquell que se li va assignar en néixer i que modifica el seu cos mitjançant hormones i operacions.

Transgènere: persona que viu en el gènere contrari a aquell que se li va assignar però no considera necessària la modificació del cos.

Travesti: persona a qui li agrada vestir-se i adoptar el rol del gènere contrari al que viu quotidianament per jugar i qüestionar els rols de gènere en moments concrets.

Trans: ens referim a *trans* quan volem englobar les tres identitats anteriors sense haver d'explicitar totes les divisions internes que existeixen dins del moviment trans.

Intersex: persones que han nascut amb genitals ambigus (i gairebé sempre funcionals) que no poden ser classificades ni com a homes ni com a dones en el moment de néixer. En molts casos els nadons intersexuals són operats en néixer per construir-los uns genitals externs d'un dels dos sexes.

Transfòbia: discriminació que pateixen les persones que viuen en identitats de gènere no normatives (homes amb una anatomia de dona, dones amb una anatomia d'home o persones intersex)

Trastorn de l'identitat sexual: la transsexualitat està catalogada sota el nom de «trastorn de la identitat sexual» en els catàlegs internacionals de malalties mentals. D'aquesta manera es dona a entendre que les persones trans pateixen un trastorn mental.

ESPAI DE TREBALL

Una inspecció amb crisi (d'identitat)

Marc Faustino i Vidal

La inspecció de treball és un cos especialitzat en la vigilància de la normativa laboral. Està vinculat al Ministeri de Treball i en nombroses ocasions la Generalitat ha demanat el traspàs de competències. Per la quantitat d'empreses que s'han de controlar al Principat, 70 inspectors/es són molt pocs. Des del moviment sindical hem criticat moltes vegades que les denúncies se solucionen de manera lenta i incoherent.

La inspecció té encomanada la funció d'elaboració dels informes tècnics en els expedients de regulació d'ocupació (ERO). Aquests dies se'ls ha girat tanta feina que més d'un inspector o inspectora deu maleir la *crisi* a la seva manera.

Un o una professional implicada i amb ganes de fer complir el principi fonamental del dret del treball —*in dubio, pro operario* (en el dubte, per al treballador o treballadora)— pot fer que les empreses millorin les ofertes de sortida dels expedients i, en el millor dels casos, que retirin la proposta d'acomodament col·lectiu presentada. És difícil trobar aquest tipus d'inspectors, ja que la majoria s'allunyen del problema social que representen els ERO i, sota una «suposada imparcialitat», molts i moltes es converteixen en còmplices de les decisions empresarials.

S'ha generat l'opinió que, amb el traspàs de competències, els problemes de la inspecció de treball es resoldrien. Ho dubto. Sense que es doti aquest ens d'unes idees, uns valors i unes actituds que canviïn la seva forma d'actuar, reproduïrem el problema. «Quina és la part feble de la relació laboral? Quin és el bé social a protegir?»: de la resposta de l'inspector o la inspectora sabrem si forma part del problema o de la solució d'aquest organisme.

Cultura

Tercera edició del Febrer Llibertari

Els ateneus llibertaris de Sants i del Poble Sec, el col·lectiu Negres Tempestes, el CSO La Farga i la llibreria Acció Cultural s'han coordinat per fer una trobada al voltant de la cultura llibertària.

Agus Giralt
Sants

El febrer llibertari va néixer ara fa tres anys quan gent del barri, amb sensibi-

litats llibertàries diverses, va decidir trobar-se per debatre i compartir experiències i coneixements. A banda d'assolir aquests objectius, el Febrer Llibertari també ha servit perquè molta gent s'apropés als col·lectius i a les activitats que es fan durant aquest febrer, i conegué, de pas, la feina que aquests col·lectius fan durant tot l'any.

En aquesta tercera edició, entre els actes més destacats, els assistents gaudiran d'una exposició retrospectiva sobre la premsa clandestina als anys de dictadura, amb la presentació de Manel Aisa. El 14 Febrer, dia de l'amor lliure, se celebrarà amb una activitat al carrer.

Xerrada en el marc del Febrer Llibertari del 2008. ORIOL RIGOLA

Es comptarà també amb la presència dels economistes de l'ICEA, amb un mercat d'intercanvi i es presentarà la Xarxa d'Intercanvi de Sants.

Les xerrades i els debats es completaran amb rutes històriques pel barri i cinema cada diumenge a Can Vies amb

pel·lícules i documentals. També sortiran al carrer algunes de les distribuïdores, biblioteques i col·lectius del barri i de Barcelona.

Més informació:
<http://febrerllibertari.sants.org>

Marató de cinema de l'Esplai Sant Medir

A. G.
Sants

Els dies 17 i 18 de gener va tenir lloc als locals de l'Esplai Sant Medir la Marató de Cinema que l'entitat organitza un cop a l'any. Els assistents van poder triar entre les 13 pel·lícules que es van projectar, de temàtiques diverses i destinades a tot tipus de públic.

Aquest esdeveniment, organitzat per una de les entitats de lleure de Sants, confirma el bon estat en què aquestes es troben. Al llarg de l'any, són moltes les activitats extraordinàries i obertes al barri que els diversos caus i esplais de Sants, Hostafrancs i la Bordets organitzen: tallers, concerts, jocs i gincames o, com és el cas, una marató de cinema.

Sobrassada hardcore

Marcel Pich, integrant de Musnok, amb l'Autoconsumible a les mans. IRENE JAUME

El dia 10 de gener tengué lloc al Via Fora! de Sants la presentació del disc d'aquest grup pioner a Mallorca en treure un disc sota una llicència Creative Commons.

Irene Jaume Gambin
Sants

Després de dos anys i amb una cinquantena de concerts a Mallorca i al Principat a l'esquena, aquest grup de *sobrassada hardcore* («una etiqueta com qualsevol altra», segons ells mateixos) presenta *Autoconsumible*. Aquest quartet de joves, que ha apostat per editar el disc sota una llicència Creative

Commons, culmina, així, dos anys de amb uns concerts que combinen «música, combat i espectacle». Les lletres del disc són reflexions «polítiques, personals, de crítica social, de desitjos rurals...», segons Marcel Pich, integrant del grup. També destaquen el disseny de la carpeta, realitzat per Miquel Albertí, ja que «ha donat un altre toc innovador».

En aquest treball, la banda ha volgut que músics amics hi col·laboressin, com és el cas de Joan Tomàs Martínez (Matràs), Toni Marquet, Francesc Ribera *Títot* (Mesclat, Aramateix) i Jaume Sastre i Pere Soler (Grollers de Sa Factoria). El disc l'han volgut dedicar a Toni Roig, desaparegut cantant d'Al-Mayurqa, i a la música i el compromís de Matràs, el desaparegut grup mallorquí de hardcore.

Xazzar als Divendres de Faràndula

A. Giralt
Sants

El passat divendres 16 de gener, dins del cicle Divendres de Faràndula, organitzat per l'Assemblea de Barri de Sants, va actuar al Casinet d'Hostafrancs el grup Xazzar.

La formació, que beu de la música tradicional balcànica, va aplegar un bon nombre de persones amb ganes de gresca. El septet va dur a l'escenari del Casinet els ritmes endimoniats de la música zíngara barrejats amb jazz, rock i funk, una atractiva fusió on el ball i la festa són alguns dels elements predominants.

El proper concert d'aquest cicle, encara amb el grup per confirmar, tindrà lloc el divendres 27 de febrer al mateix Casinet d'Hostafrancs.

El mostrador

És cosa ben sabuda que el moviment de consum responsable fa temps que creix amb tanta força que es fa difícil de seguir-ne la petja. Fa una dècada hi havia a Catalunya unes 10 cooperatives de consum, avui segurament ja depassen el centenar llarg.

Una altra evidència de la força amb què creix el moviment són les llistes d'espera. La majoria de cooperatives i grups de consum consolidats ja fa temps que han d'apuntar les persones interessades en una llista d'espera. En el cas de Germinal Sants la gent que s'incorpora avui a la cooperativa ha tingut aproximadament un any d'espera.

Bàsicament tres factors expliquen aquesta realitat insòlita en el conjunt dels moviments socials: la dificultat de

Llistes d'espera

Cooperativa Germinal

funcionar de manera democràtica i autogestionada quan el col·lectiu esdevé massa nombrós, la disposició de molta gent a integrar-se en un projecte consolidat però no a engegar-ne un i la necessitat de disposar d'un espai quan el mercat immobiliari està com està.

El moviment de consum responsable i transformador català es caracteritza per la convicció en la necessitat de funcionar assembleàriament i autogestionada. Les primeres cooperatives de consumidors van optar per alliberar i professionalitzar un equip de gestió quan el nombre de socis va augmentar. Malauradament, aquests processos sovint acaben afectant el funcionament democràtic de les organitzacions i fan que el seu assemblearisme sigui més formal que real. Per això Germinal va

optar en el seu moment per un model de creixement diferent, dividint-se com una cèl·lula i creant nous centres que funcionen autònomament i es coordinen en assemblees conjuntes només per mantenir-ne la cohesió ideològica. Aquest és el model que s'ha acabat generalitzant amb poques excepcions.

Els grups de consum catalans no solen passar de 60 unitats familiars (molts es planten en les 30); tothom ha de participar en les tasques de gestió i en la presa de decisions. La confiança, el coneixement mutu i el caliu humà esdevenen imprescindibles. El creixement s'encalla si no apareix gent amb empenta. Fa uns mesos un grup de gent de Sants va impulsar la creació de un nou centre Germinal a Poble Sec i segur que aviat trobaran el local somniat. A Sants vam acabar l'any estrenant un nou local amb molts més metres quadrats i moltes més possibilitats. El 2009 l'estrenem amb una assemblea extraordinària per parlar de models de creixement. Amb imaginació i il·lusió guanyarem la batalla a les llistes d'espera.

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Onada de solidaritat amb en David

Un altre cas de repressió sacseja els moviments socials. Aquest cop, una condemna d'un any i mig de presó per a en David. La jutgessa al·lega que té antecedents per insubmissió, delictes que ja s'hauria d'haver cancel·lat d'ofici.

Irene Jaume Gambín
Sants

La matinada de Reis, a dos quarts de tres, en David era detingut a les portes de La Fornal, associació cultural de Vilafranca del Penedès de la qual ell n'és responsable. Sobre ell requeia una ordre de crida i cerca que ordenava l'ingrés a presó. Els Mossos d'Esquadra van traslladar en David a la comissaria de Vilafranca, on se li va denegar el dret a rebre assistència d'un advocat. Després d'una nit a la comissaria i d'hores de no rebre cap tipus d'informació, se li va comunicar el motiu de la detenció i el seu immediat ingrés a presó, però la jutgessa de guàrdia va establir 10 dies perquè comparegués voluntàriament al jutjat número 15 de Barcelona.

PER QUÈ AQUESTA SENTÈNCIA?
La detenció del vilafranquí es basa en l'ordre de crida i cerca que fou dictada el maig del 2008 però que no li havia estat notificada. Aquesta ordre era relativa a una sentència per la manifestació antifeixista del 12 d'octubre del 1998, la qual condemnava en David a un any i mig de presó. La legislació actual estableix que no es pot ingressar a presó amb penes menors de dos anys,

però la jutgessa Isabel Gallardo (titular del Jutjat Penal número 15) ha rescatat uns antecedents per insubmissió, un delictes que hauria de ser cancel·lat d'ofici. A més, la pena d'un any i mig pels fets del 98 hauria d'haver prescrit, segons el fiscal.

CÚMUL DE DESPROPÒSITS

El dia següent de la detenció d'en David, ell i els seus advocats es van presentar al Jutjat Penal número 15 per recuperar l'expedient del cas, i allà els van avisar que els 10 dies establerts per la jutgessa de guàrdia perquè l'acusat es presentés voluntàriament a presó no tenien validesa, és a dir, que l'ordre de crida i cerca seguia endavant. L'endemà, es va presentar un recurs demanant l'anul·lació de l'ordre de crida i cerca. A part, es va demanar una reunió amb la jutgessa del cas, la qual, a través de la secretària judicial, va accedir a trobar-se amb una comitiva de l'Ajuntament de Vilafranca el dia 9. El dia 9, però, la jutgessa es va negar a rebre'ls. També es va presentar una ampliació del recurs interposat dies abans, referent als delictes d'insubmissió, ja que haurien d'haver estat anul·lats d'ofici. El recurs va ser desestimat per la jutgessa a través d'una interlocutòria (quan el més normal és que sigui a través d'un procurador). En aquesta interlocutòria, la jutgessa considerava que els delictes del 1998 no havien prescrit perquè els sis anys de tramitació de l'indult presentat per l'Ajuntament de Vilafranca l'any 2000 no comptaven.

El 14 de gener, els advocats d'en David Sánchez es van assabentar que l'ordre de crida i cerca que requeia sobre ell va quedar anul·lada

Capçalera de la manifestació en suport a en David del 17 de gener. **ALBERT GARCIA**

cinc dies abans sense que ningú no els ho notifiqués. El mateix dia, els advocats van presentar una querrela criminal per prevaricació contra Isabel Gallardo i la secretària judicial.

SOLIDARITAT DES DELS PAÏSOS CATALANS

Si la detenció es va produir el 6 de gener, el dia 9 ja hi havia convocada una manifestació a Vilafranca del Penedès, que va comptar amb la presència de més de 700 persones. També va tenir lloc a Vilafranca una parada informativa al Mercat al Carrer, on es van repartir pasquins informatius del cas i on es va fer una recollida de firmes per la campanya en contra de l'empresonament.

Dos dies després, prop de mig miler de persones van voler assistir a l'acte de suport que es va fer a les Cotxeres de Sants, on es va llegir el manifest i els noms de les 75 entitats que s'hi havien adherit. L'acte va comptar amb la presència de músics com ara Quico Pi de la Ser-

ra, Cesk Freixas, Ester Formosa i Adolf Aosta, així com la presència d'escriptors i poetes com Enric Cassas, Carles Rebassa i la carta enviada per Isabel-Clara Simó. En aquest acte també es va presentar el manifest firmat per 15 insubmisos que van ser condemnats els anys noranta (entre ells, Arcadi Oliveres i Lluís Llach).

El dia 15 es van fer diverses accions descentralitzades a Capellades, Lleida, Castelló de la Plana, Terrassa, Olot, entre d'altres. I el dia 17 es va dur a terme la manifestació convocada a plaça de Sants, on centenars de persones van recórrer els carrers del barri fins a arribar a la plaça dels Països Catalans, on es va llegir un comunicat i on l'interpret Joan Sebastià Colomer va cantar la *Cançó del llaurador*, d'Ovidi Montllor.

Més informació:
<http://davidvilafranca.blogspot.com>

Pilar Rahola i la polèmica...

Rahola es cobreix de glòria amb les seves declaracions referents al conflicte palestí. Quan xerra, sembla que se li oblidin les gairebé 2.000 morts.

... i Interior torna a decebre la població

La Conselleria d'Interior ha tornat a quedar en evidència davant la ciutadania per la mala gestió del temporal de vent que va afectar tot el Principat.

SOLIDARITAT

Operació Raval

LA BURXA vol dedicar aquesta columna als 14 paquistanesos detinguts al Raval el 19 de gener de fa un any. A data d'avui, 10 dels detinguts sota l'acusació de formar una cèl·lula gihadista que volia fer un atemptat al metro de Barcelona continuen empresonats sense que la policia hagi trobat cap prova.

La comunitat paquistanesa de la ciutat no s'ha cansat de repetir que aquests detencions no han respectat la presumpció d'innocència, a més de manifestar que se sent preocupada per la situació de les famílies dels empresonats, així com pels efectes sobre la imatge del col·lectiu que poden tenir aquestes detencions. D'altra banda, el seu advocat assenyala que les detencions es van fer amb base al testimoni d'un únic confident, que va assegurar al Centre Espanyol d'Intel·ligència que s'estava preparant un atemptat. En aquest temps, però, no s'ha aportat cap element per demostrar-ho. A més, curiosament, el responsables policials de l'operació han estat apartats dels seus càrrecs.

Fes-te amic o amiga de

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment.

Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment (pots deixar-ho al Terra d'Escudella, c/Premià,20). Així que ja saps!

Nom _____
Cognoms _____
Carrer i número _____
Codi Postal _____ Població _____
Telèfon _____ DNI _____

Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de
LA BURXA
3 euros/mes

(36 euros l'any)

Col·laboració
anual amb
LA BURXA

5 euros/mes
(60 euros l'any)

Aportacions
voluntàries a
LA BURXA

_____ euros
(escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
Nom del titular _____
CODI ENTITAT
CODI SUCURSAL
CODI SEGURETAT
NÚM DE COMPTE

Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA

Data _____

Signatura _____

JÚLIA MONFORT: «Hi va haver moltes expectatives amb la Llei de dependència, però qui no té altres recursos ho té fomat»

Té 66 anys i és correctora. Des que era molt petita té atròfia muscular. Quan es va posar en marxa la Llei de dependència va pensar que seria una ajuda, com moltes persones en una situació similar. Però no ha estat així.

Ester R. i Jordina S. A. Sants

Tinc el grau 3 de minusvalidesa, el màxim, que et dóna dret a les prestacions de la llei de dependència. La tenim sol·licitada des del juliol del 2007 i encara no hem rebut cap prestació.

I alguna resposta?

Sis mesos després vam rebre una carta, i posteriorment va venir una noia, no sé ben bé a què fer. No era cap persona tècnica, només va omplir un qüestionari. I de diagnòstics mèdics ja en tinc, és que a més no milloraré.

Van concloure que tenia dret a un ajut de 385 euros. És clar, jo tinc la sort que el meu marit està bé de salut, va poder-se jubilar, i em cuida pràcticament tot el dia. També tenim una persona que fa les coses de casa. Si tota aquesta feina li has de pagar a una persona, com ho fas, amb 400 euros?

A més, ens van dir que el setembre del 2008 començaríem a rebre la prestació, i encara no hem cobrat res. Figura que és retroactiu, però com que rebia una ajuda domiciliar de la Generalitat de 300 euros, em pagaran la diferència. Tot i això tinc els meus dubtes, perquè no tenen un duro.

L'únic que ha suposat de millora són 85 euros.

Es van aixecar moltes expectatives amb la llei, i la veritat és que la gent que no té altres recursos ho té fomat. A més hi ha un tema poc conegut, però la llei parla de copagament. És a dir, que encara que arribin a donar-te un servei, n'has de pagar una part. Això no és la quarta pota de l'Estat de benestar. Perquè la gent que fa servir la Seguretat Social no ha de pagar per la medicina. És un tracte diferent.

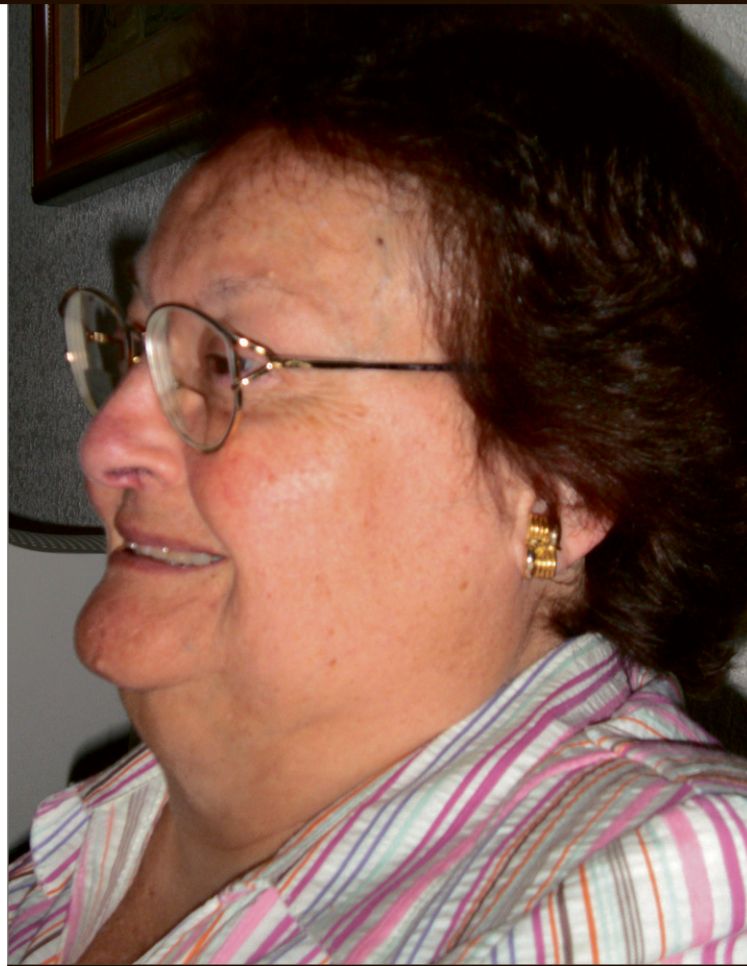
«Als 60 hi hagué molta moguda dels minusvàlids. Si no hagués estat així estaríem com estàvem»

Pot ser que a la gent que no té res ara sí que els ajudi?

No sé fins a quin punt. Sóc de l'associació Front de Solidaritat amb els Disminuïts Físics. De les persones que conec, ningú ha rebut res. Tinc una amiga que està desesperada. Té 70 anys i viu sola perquè la seva mare va morir. És minusvàlida, de grau dos i, com que cobra una pensió de 700 euros, només li toquen 100 euros de la Llei de dependència, tot i haver de tenir una persona tot el dia.

Com valoren el suport institucional a les persones amb alguna discapacitat?

És insuficient. Si la gent no té recur-

La Júlia, veïna de Sants, pensa que el barri està prou bé per la mobilitat (VICENÇ RIBAS)

sos familiars, no només econòmics, ho té difícil. L'única possibilitat és anar a parar a una residència assistida, i si tens algun subsidi, se'n queden el 90%. Et deixen una qualitat de vida molt minvada. Sobretot si són privats, aquests llocs miren de tenir el mínim de personal possible, i l'atenció no és la que hauria de ser.

Què feu al Front de Solidaritat?

Aquest any en fa vint que ens vam legalitzar, però com a grup de pressió ja existíem. Als anys seixanta hi va haver molta moguda dels minusvàlids a Barcelona. Un grup d'assistents socials va veure que precisament les persones amb un grau de disminució més gran no podien sortir al carrer, i van constituir el grup. La finalitat de l'associació era qualsevol activitat que redundés en la millora de la qualitat de vida de les persones disminuïdes. Un cop va trucar una noia per si algú podia fer-li la depilació, un altre que vivia a un pis sense ascensor i volia anar a votar...

Vam idear un servei de transport amb l'ajuda d'objectors. Afortunadament, va coincidir la desaparició de la PSS amb una millora de la mobilitat: autobusos adaptats, taxis amb un cost d'un viatge de metro, etc. Ara bé, actualment l'Institut Municipal de Disminuïts, quan es demana el transport adaptat, mira de desviar-ho al transport públic normal per evitar el taxi.

I això no està bé?

Està bé que n'hi hagi la possibilitat. Sempre havíem defensat que el millor és que hi hagués totes les opcions per poder triar. Però en comptes de guanyar independència, n'hauríem perdut. Amb el taxi adaptat, que puc demanar per telèfon, sóc independent. Però en autobús, sola no hi puc anar: has de girar-te per agafar el cinturó, validar el bitllet, i jo no puc fer-ho. Pel

que fa al metro, s'han gastat milers de milions per adaptar les estacions, però l'accés al vagó és impossible. Fa 15 anys això s'havia resolt a Suïssa.

«El que costa és acceptar la diferència»

El paper de les associacions és cobrir buits?

És important que existeixin perquè fan serveis que no fa l'Administració i perquè estar associats permet fer pressió. Si la gent no s'hagués mobilitzat estaríem com estàvem. La llàstima és que estem una mica atomitzats. A vegades, de la mateixa malaltia hi ha diverses associacions.

Realment no s'ha normalitzat, però s'ha avançat.

Sí, en certes èpoques hi va haver qui es va trencar el cap perquè quan es fes obra nova fessin guals. En general, s'ha avançat. De totes maneres, si tot allò material estigués adaptat, i tinguéssim feina i recursos, tindríem tots els problemes resolts? Al 100% no, perquè una part del problema és visual, com t'accepta la gent, i això no depèn de tenir un metro adaptat a la porta. Sinó que coneguin el problema, que et vegin com una persona. El que costa és acceptar la diferència.

Com és Sants per a una persona discapacitada?

No és dels pitjors barris. El més problemàtic són els carrers amb voreres massa estretes, però té difícil solució. D'altra banda, l'associació de comerciants de Creu Coberta, per exemple, està intentant que s'adaptin els comerços. Com a mínim coneixen el problema i el tenen en compte.

Vinyeta

Agenda

[DIVENDRES 6, 13 i 27 de febrer]
18.30 | Cafeta [Lloc: Can Vies]

[DISSABTE 7 i 14 de febrer]
18.00 | Cafeta [Lloc: Can Vies]

[DISSABTE 21 de febrer]
12.00 | Ranxo popular de Carnaval, trobada de Seat 600 i taller de salsa [Lloc: Canalejas, 29. Organitza: Cansaladeria Alsina]
19.00 | Taula Rodona sobre l'Okupació [Lloc: Casal Independentista. Organitza: Assemblea de Joves de Sants]

[DIVENDRES 27 de febrer]
21.00 | Divendres de Faràndula: nit de màgia amb SerMagic [Lloc: Casinet d'Hostafrancs. Organitza: Assemblea de Barri de Sants]

FEBRER LLIBERTARI:

[DIMARTS 3 de febrer]
19.30 | Presentació del Llibre: *Naturaleza, Ruralidad y Civilización*, de Félix Rodrigo

[DIJOUS 5 de febrer]
19.30 | Presentació de la Xarxa d'Intercanvi de Sants

[DIVENDRES 6 de febrer]
19.30 | Xerrada sobre la crisi [Totes aquestes activitats es faran a l'Ateneu Llibertari de Sants]

[DISSABTE 7 de febrer]
10.00 | Jornada de treball a l'hort i agroecologia [Lloc: La Farga]

[DIUMENGE 8 de febrer]
11.00 | Mercat d'Intercanvi [Lloc: plaça La Farga, fins a les 18 h]
12.00 | Tallers diversos: Fes-t'ho tu mateix/a + Taller de serigrafia [Lloc: CSO La Farga, fins a les 18 h]
14.30 | Dinador vegà [Lloc: La Farga]
18.30 | Cinema: *La ciutat cremada* [Lloc: Can Vies]

[DIJOUS 12 de febrer]
19.30 | Exposició 10 anys de Contra-Infos [Lloc: Espai Obert]

[DISSABTE 14 de febrer]
18.00 | Taller de sexualitat interactiva: Des-genera't [Lloc: Can Vies]
21.30 | Concert de cantautors: P.I.B. + Hablando en níquel + Hector Nenófilus [Lloc: La Farga]

[DIUMENGE 15 de febrer]
11.00 | Ruta Històrica per Sants [Lloc: ciclista de pl. de Sants]
12.00 | Tallers diversos: Fes-t'ho tu mateix/a + Taller de serigrafia [Lloc: La Farga, fins a les 19 h]
14.30 | Dinador vegà [Lloc: La Farga]
18.30 | Cinema: *Yo disparé a Andy Warhol* [Lloc: Can Vies]

[DIVENDRES 20 de febrer]
19.30 | Tecnologies de control social [Lloc: Can Vies]

[DISSABTE 21 de febrer]
11.00 | Jornada Infantil [Lloc: Jardins de Can Mantega]
18.00 | Xerrada sobre el situacionisme [Lloc: Can Vies]

[DIUMENGE 22 de febrer]
18.30 | Cinema: *1984* [Lloc: Can Vies]

[DIVENDRES 27 de febrer]
19.30 | Presentació de *La comuna de Cronstadt*, a càrrec d'Emilio Madrid [Lloc: Ateneu Llibertari]

[DISSABTE 28 de febrer]
10.00 | Parades distribuïdores llibertàries [Lloc: pl. Màlaga, tot el dia]
19.30 | Exposició: Moviments Llibertaris obrers dels anys setanta [Lloc: Can Vies]